

Буковинський Вісник

державної служби та
місцевого самоврядування

Офіційна хроніка

Державне управління

Місьцеве самоврядування

Наукова думка

Депутатська трибуна

Перепідготовка та
підвищення кваліфікації

Статистика, факти, події

№3/2013

Журнал

«БУКОВИНСЬКИЙ ВІСНИК
ДЕРЖАВНОЇ СЛУЖБИ ТА
МІСЦЕВОГО САМОВРЯДУВАННЯ»

№3 липень-вересень 2013 року

Засновник
Чернівецький регіональний центр
перепідготовки та підвищення кваліфікації
працівників органів державної влади,
органів місцевого самоврядування,
державних підприємств,
установ та організацій
Свідоцтво про реєстрацію
ЧЦ № 302 від 25.10.2005

РЕДАКЦІЙНА КОЛЕГІЯ:

голова: ЯРМИСТИЙ М. В., директор Чернівецького регіонального центру перепідготовки та підвищення кваліфікації працівників органів державної влади, органів місцевого самоврядування, державних підприємств, установ та організацій;
заступник голови: ГАКМАН С.М., заступник директора-начальник науково-дослідного відділу Чернівецького регіонального центру перепідготовки та підвищення кваліфікації працівників органів державної влади, органів місцевого самоврядування, державних підприємств, установ та організацій;
відповідальний секретар: БАРАНЦЬКИЙ Ф.В., начальник редакційно-видавничого відділу Чернівецького регіонального центру перепідготовки та підвищення кваліфікації працівників органів державної влади, органів місцевого самоврядування, державних підприємств, установ та організацій;
члени редакційної колегії:
БУРКУТ І.Г., доцент кафедри політології та державного управління Чернівецького національного університету ім. Ю. Федьковича, кандидат історичних наук;
КРУГЛАШОВ А. М., професор, доктор політичних наук, завідувач кафедри політології та державного управління Чернівецького національного університету ім. Ю. Федьковича;
ЛЕНЬКОВ М.І., т.в.о. начальника Управління державної служби Голодержслужби України у Чернівецькій області;
МАКСИМЕЦЬ Д.С., директор видавництва «БукРек», заслужений журналіст України
СКАБ М. С., професор філологічного факультету Чернівецького національного університету ім. Ю. Федьковича;
УНГУРЯНУ В. М., начальник інформаційно-аналітичного відділу Чернівецької обласної ради;
ФІСАНОВ В.П., завідувач кафедри міжнародної інформації Чернівецького національного університету ім. Ю. Федьковича, доктор історичних наук, професор;

АДРЕСА РЕДАКЦІЇ:
58001, Чернівці,
вул. Червоноармійська, 5/52,
Тел/факс: (0372) 552903
E-Mail: buk-visnyk@email.ua

Редакція зберігає за собою право скорочувати й редагувати подані текстові оригінали. Журнал може друкувати матеріали, не поділяючи думки автора. Статті не рецензуються та не повертаються. За точність наведених даних відповідають автори. Передрук матеріалів – тільки з дозволу редакції. Періодичність виходу журналу – 4 числа на рік

№ 3 липень-вересень 2013 року

Офіційна хроніка

Міністр енергетики та вугільної промисловості України Едуард Ставицький в черговий раз відвідав місце будівництва Дністровської ГЕС.....	2
Михайло Папів зустрівся з Генеральним консулом Румунії в Чернівцях Елеонорою Молдован.....	3
Буковину відвідав Віце-прем'єр-міністр України Олександр Вілкул.....	4
Буковину відвідали послы Німеччини та Швейцарії.....	5
В Чернівецькому ЦППК провели відеоконференцію з колегами з м.Ясси (Румунія).....	6

Державне управління

І.Сідляр «Інвестиційна діяльність на Буковині».....	7
В.Мотуляк «Про роботу Чернівецького обласного територіального відділення антимонопольного управління України».....	13
В.Савкін «Запобігання конфлікту інтересів у діяльності державних службовців».....	15
В.Купчанко «Роз'яснення змін в антикорупційному Законодавстві».....	18
П.Залуцький «Будівельний сектор економіки: вчора, сьогодні, завтра».....	21
Ю.Гусак «Інвестиційні проекти Хотинщини: плани та їх реалізація».....	23

Міське самоврядування

В.Буковей «Залучення інвестицій - пріоритетний напрямок роботи Кіцманської районної ради».....	26
Герцаївський район розвиває міжнародні проекти.....	29

Європейська інтеграція і транскордонне співробітництво

О.Волощук та О.Грушко «Перспективи та результати впровадження Спільної операційної програми Румунія-Україна-Республіка Молдова 2007-2013 на території Чернівецької області».....	31
--	----

Громадянське суспільство

І.Баб'юк «Участь громадян в процесі прийняття рішень органами місцевого самоврядування».....	34
О.Огданська (Ващук) «Демократія участі в Чернівцях».....	40

Наукова думка

М.Ярмистий та Я.Мельничук «Управління державною службою в Чернівецькій області: з історії становлення».....	49
Б.Сторощук «Формування системної моделі структурної економічної політики».....	43

Перепідготовка та підвищення кваліфікації

В.Тимофій «Удосконалення професійної діяльності персоналу сфери державного управління».....	55
Підсумки роботи Чернівецького регіонального центру перепідготовки та підвищення кваліфікації держслужбовців за III квартал 2013 року.....	59

Міністр енергетики та вугільної промисловості України Едуард Ставицький в черговий раз відвідав місце будівництва Дністровської ГЕС

13 липня 2013 року в Новодністровську відбулося засідання оперативного штабу з будівництва першої черги Дністровської ГЕС під головуванням Міністра енергетики та вугільної промисловості України Едуарда Ставицького. За словами Міністра цей проект вже є наймасштабнішим та найдорожчим в Україні, на який до кінця року уряд має намір виділити два з половиною мільярди гривень.

В засіданні приймав участь голова Чернівецької обласної державної адміністрації Михайло Папієв, який зазначив, що будівництву гідроелектростанції приділяється багато уваги не тільки на місцевому, але й на державному рівні. Адже Дністровська ГЕС повинна стати однією з найпотужніших та найсучасніших не тільки в Україні, а й в Європі. Тим більше будівництво об'єкту такого масштабу допоможе розвинути інфраструктуру Сокирян та навколишніх сіл, так як в місті вже побудовано нову районну лікарню, чи не найкращий медичний заклад районного рівня, завершується будів-

ництво багатоквартирного житлового будинку для працівників ГЕС.

Важливим фактором в будівництві гідроелектростанції є те, що використовуються переважно українські технологічні розробки, а це, в свою чергу, відповідає політиці Президента України і уряду щодо розвитку власного національного виробництва у ключових галузях економіки. Цей великий інфраструктурний проект повинен принести користь державі, дати поштовх для розвитку краю та сприяти підвищенню добробуту громадян України.

фото взято з веб-сайту Чернівецької ОДА

Михайло Папієв зустрівся з Генеральним консулом Румунії в Чернівцях Елеонорою Молдован

8 серпня голова обласної державної адміністрації Михайло Папієв мав зустріч з Генеральним консулом Румунії в Чернівцях Елеонорою Молдован та привітав її з офіційним початком другої дипломатичної місії. «Мені приємно сьогодні констатувати, що співпраця між Чернівецькою областю та Румунією за останні роки набула позитивної динаміки та чітко окреслює євроінтеграційні прагнення України. Ми налагодили тісні зв'язки з Сучавським повітом, де у листопаді минулого року провели друге спільне засідання депутатів Чернівецької обласної ради та Сучавської повітової ради, а також третій міжнародний форум «Буковинський діалог», – зауважив керівник виконавчої влади краю. Він додав, що ці заходи сприяють розвитку спільних економічних, туристичних, екологічних та культурних проектів по обидва боки кордону. Окрім цього, Михайло Папієв підкреслив, що особлива увага приділяється

у двосторонніх стосунках транскордонному співробітництву в рамках Єврорегіону «Верхній Прут».

Генеральний консул Румунії в Чернівцях Елеонора Молдован, у свою чергу, підтвердила подальшу готовність до плідної, корисної для сторін спільної роботи. «На моє переконання, наші партнерські стосунки мають дуже великий потенціал і з нашого боку ми засвідчуємо повну готовність реалізації нових проектів», – зазначила вона. Елеонора Молдован та Михайло Папієв окреслили та запланували майбутні спільні зустрічі фахівців, які напрацюють, зокрема, нові формати роботи української і румунської сторін в економічній і туристичній галузях.

матеріал взятий з веб-сайту Чернівецької ОДА

Буковину відвідав Віце-прем'єр-міністр України Олександр Вілкул

22 серпня 2013 року Віце-прем'єр-міністр України Олександр Вілкул з робочою поїздкою відвідав Чернівецьку область.

В обласній державній адміністрації під керівництвом Олександра Вілкула відбулась нарада з питань підготовки підприємств, установ та організацій краю до роботи в осінньо-зимовий період. Урядовець повідомив, що на Буковині підготовка до опалювального сезону відбувається із випередженням графіка, регіон входить до числа областей-лідерів, втім контролювати процес, за його словами, потрібно постійно та ретельно.

Віце-прем'єр-міністр України Олександр Вілкул та голова обласної державної адміністрації Михайло Папієва вручили вісім ордерів на квартири міліцейським родинам області під час урочистостей, присвячених відзначенню

в краї 22-ї річниці Незалежності України, що відбулися у палаці «Академічний».

Також Олександр Вілкул прийняв участь в урочистому відкритті мосту через Дністер в с.Атаки та особисто оглянув стан робіт на об'їзній дорозі в Хотині.

прес-служба ОДА

Буковину відвідали послы Німеччини та Швейцарії

5 та 6 вересня 2013 року Чернівецьку область з робочими візитами відвідали Надзвичайний та повноважний посол Швейцарської конфедерації і Надзвичайний та повноважний посол Федеративної Республіки Німеччина в Україні.

В ході візиту послы зустрілися з Головою обласної держадміністрації Михайло Папієвим. Обговорювались питання про поглиблення

співпраці між Буковиною та державами, які представляли наші гості, транскордонне співробітництво та роль Чернівецької області в євроінтеграційних прагненнях України.

Також послы Швейцарії та Німеччини висловили надію на позитивний результат щодо перспектив підписання угоди про асоціацію України з ЄС на Вільнюському саміті.

ЧЕРНІВЕЦЬКА ОБЛАСТЬ З ПОЧАТКУ РОКУ ОТРИМАЛА З ДЕРЖАВНОГО БЮДЖЕТУ МАЙЖЕ 860 МЛН. ГРИВЕНЬ СУБВЕНЦІЙ СОЦІАЛЬНОГО ЗНАЧЕННЯ

Як повідомляє департамент фінансів обласної державної адміністрації, протягом трьох кварталів 2013 року місцеві бюджети області отримали 1 млрд. 482,6 млн. гривень дотацій, в тому числі 14,9 млн. гривень додаткової дотації вирівнювання фінансової забезпеченості, що становить 100% планових показників.

Крім того до бюджету області надійшло державних субвенцій соціального значення в сумі 858,9 млн. гривень, що на 143,6 млн. гривень більше, ніж за аналогічний період минулого року. За рахунок цих коштів повністю за-

безпечено потребу на виплату допомог сім'ям з дітьми та дітям-сиротам в сумі 762,7 млн. гривень. Також 87,2 млн. гривень спрямовано для надання пільг та житлових субсидій населенню на оплату електроенергії, природного газу, твердого палива та пільгового проїзду.

На придбання медикаментів для закладів охорони здоров'я, у тому числі для швидкої медичної допомоги, часткове відшкодування вартості лікарських засобів для лікування осіб з гіпертонічною хворобою область одержала 9,0 млн. гривень відповідно до передбачених асигнувань.

прес-служба ОДА

19 вересня 2013 р. відбулася міжнародна відеоконференція «Професійна підготовка посадових осіб місцевих органів влади: різні підходи – спільна мета», організована Чернівецьким регіональним центром перепідготовки та підвищення кваліфікації працівників органів державної влади, органів місцевого самоврядування, державних підприємств, установ і організацій та Ясським регіональним центром постійної підготовки для місцевої публічної адміністрації (Румунія).

Під час відеоконференції директорами відповідних центрів Миколою Ярмистим та Маріусом Божором була здійснена спроба порівняльного аналізу системи професійної підготовки працівників органів влади в Україні та Румунії, особливості підвищення їх кваліфікації, умови діяльності відповідних центрів в обох державах, особливості нормативно-правової бази щодо підвищення кваліфікації посадовців.

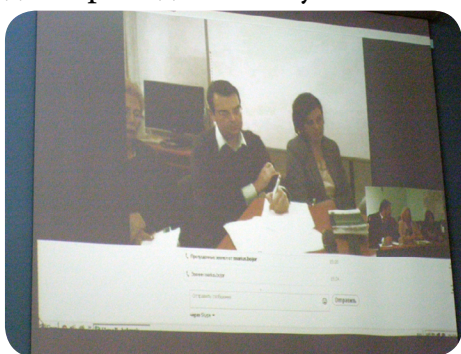
Заступник директора-начальник навчально-методичного відділу Чернівецького центру, Альбіна Грищенко, поділилася досвідом щодо впровадження сучасних активних

методів навчання в навчальний процес підвищення кваліфікації державних службовців та посадових осіб органів місцевого самоврядування в Чернівецькій області. Після виступу румунських колег з цього питання з'ясувалося, що основні напрямки підготовки, тематика, методи навчання та форми контролю знань в обох країнах дуже схожі.

Жваве обговорення викликала запропонована Оленою Головіною, практикуючим психологом та викладачем Чернівецького центру, проблема соціально-психологічних аспектів підготовки та підвищення кваліфікації посадовців в обох країнах.

Особливий інтерес чернівецьких учасників викликав досвід роботи Ясського регіонального центру постійної підготовки для місцевої публічної адміністрації в ринкових умовах.

Була озвучена ідея подальшої співпраці, як в методичному, так і в науково-дослідному напрямках.

Ігор Сідляр,

директор Департаменту економічного розвитку і торгівлі Чернівецької обласної державної адміністрації

Інвестиційна діяльність на Буковині

(частина I-ша)

Чернівецька область приваблива географічним розташуванням, рекреаційними ресурсами, економічним потенціалом, сприятливим для розвитку міжрегіональної та міжнародної співпраці.

Позитивний та привабливий інвестиційний імідж регіону є вагомим фактором в процесі залучення інвестицій, оскільки виступає домінуючою перевагою на користь вибору конкретного регіону для інвестування. Чернівецька область володіє значним інвестиційним потенціалом, відповідно основним завдання органів виконавчої влади є просування та реалізація наявного інвестиційного потенціалу регіону, забезпечення стабільності та створення умов подальшого розвитку економіки, підтримки малого і середнього бізнесу та безумовно, та як наслідок, формування сприятливого інвестиційного клімату.

Оскільки інвестиційна діяльність перебуває в тісному взаємозв'язку з усіма секторами економіки, ефективність реалізації інвестиційної політики залежить від об'єктивно визначених сильних та слабких сторін соціально-економічного розвитку регіону, які впливають на його привабливість. З цією метою проведено SWOT-аналіз стану та розвитку інвестиційної діяльності регіону, яким було визначено сильні та слабкі сторони, а також можливості і загрози регіону. За результатами якого визначено пріоритетні напрями для інвестування, які

відображені в Стратегії соціально-економічного розвитку Чернівецької області до 2015 року.

З огляду на незаперечну актуальність та практичну значимість результатів інвестиційної діяльності для розвитку економіки Чернівецької області Департаментом економічного розвитку і торгівлі облдержадміністрації проводиться щоквартальний моніторинг стану інвестиційної діяльності та актуальність і ефективність реалізації інвестиційних проектів в області. Результати проведеного моніторингу за січень-червень 2013 року наступні.

Аналіз джерел фінансування інвестицій у Чернівецькій області за січень-червень 2013 року

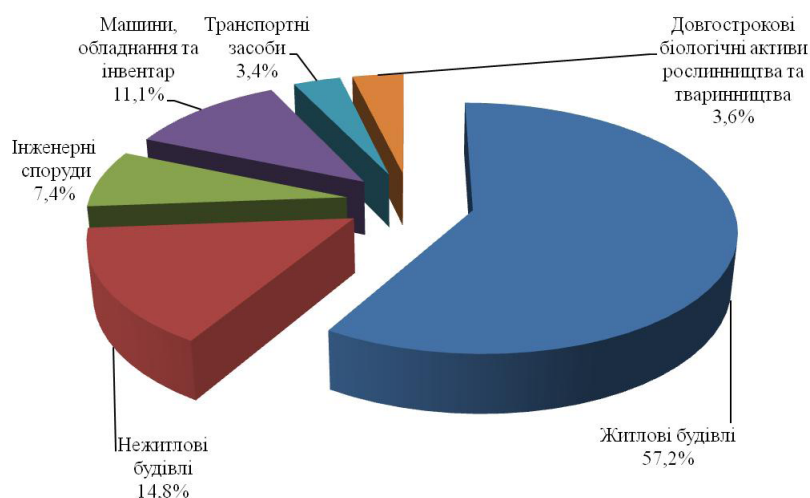
Інвестиційну діяльність в Чернівецькій області характеризують показники капітальних інвестицій. За січень-червень 2013 року в розвиток економіки області за рахунок усіх джерел фінансування вкладено 740,3 млн. грн. капітальних інвестицій, що на 5,9% менше порівняно з відповідним періодом 2012 року. За даним показником область посіла 14 місце в Україні. (По Україні обсяг капітальних інвестицій за аналогічний період зменшився на 14,6%).

Домінуючу частину капітальних інвестицій (739,5млн.грн.) склали інвестиції в матеріальні активи. Оскільки питома вага інвестицій

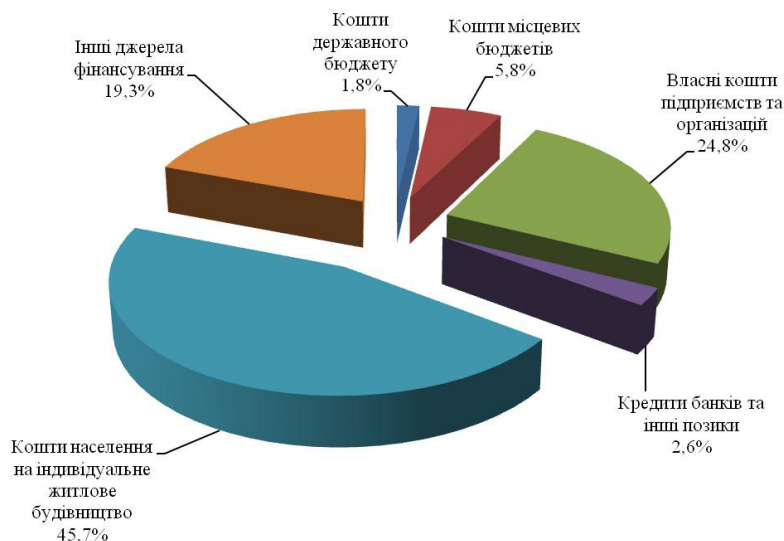
в матеріальні активи у структурі капітальних інвестицій є найбільшою, то вони стали одним із визначальних показників, які, з одного боку, характеризують, а з іншого – визначають розвиток економіки краю.

Найбільша частка інвестицій в матеріальні активи освоєна у житлові будівлі – 423,2 млн. грн. (57,2%) та нежитлові будівлі – 109,6 млн. грн. (14,8%).

Структура капітальних інвестицій в матеріальні активи за січень-червень 2013 року виглядає наступним чином:

Для аналізу інвестиційних процесів (зокрема, за напрямками надходжень інвестицій), які відбулися протягом січня-червня 2013 року взято за основу так звану «типову» структуру капітальних інвестицій економіки регіону за джерелами фінансування, що наведена нижче:

За січень-червень 2013 року більшу частину капітальних інвестицій у Чернівецькій області (45,7% від загального обсягу) акумульовано за рахунок коштів населення на індивідуальне житлове будівництво – 338,2 млн. грн. В Україні кошти освоєні за рахунок індивідуального житлового будівництва зайняли 3 місце (7,8 % від загального обсягу).

Друге місце серед джерел фінансування займають власні кошти підприємств та організацій. Так, за січень-червень 2013 року їх освоєно в сумі 183,4 млн. грн., що становить 24,8% від загального обсягу капітальних вкладень. В Україні власні кошти підприємств та організацій посідають перше місце (62,8% від загального обсягу).

Інші джерела фінансування в загальній структурі капітальних інвестицій за січень-червень 2013 року займають третє місце – 19,3% від загального обсягу, або 142,9 млн. грн. В Україні інші джерела фінансування зайняли 4 місце (3,3 % від загального обсягу).

Четверте місце в загальній структурі капітальних інвестицій займають кошти місцевих бюджетів – 5,8% від загального обсягу, або 42,8 млн.грн. В Україні кошти місцевих бюджетів зайняли 5 місце (2,2% від загального обсягу). Кредити банків та інші позики зайняли п'яте місце в загальній структурі капітальних інвестицій акумульованих за січень-червень 2013 року – 2,6% від загального обсягу, або 19,6 млн. грн. В Україні кошти акумульовані за рахунок кредитів банків та інших позик посіли 2 місце

(18,4% від загального обсягу).

Кошти державного бюджету акумульовані у розвиток економіки краю за січень-червень 2013 року в загальній структурі капітальних інвестицій склали – 1,8 % від загального обсягу, або 13,4 млн. грн.

Оцінка напрямів інвестування в економіку Чернівецької області за січень-червень 2013 року

Галузева структура характеризує розподіл капітальних вкладень по галузях і видах виробництв та визначає темпи науково-технічного прогресу, ефективність функціонування економіки.

Як свідчать статистичні дані, найбільшу питому вагу в структурі капітальних інвестицій за видами економічної діяльності в Чернівецькій області займає будівництво – 63,5%, промисловість – 11,1%, сільське господарство – 10,5%, державне управління й оборона, обов'язкове державне страхування – 6,9%.

Результати аналізу капітальних інвестицій за основними видами економічної діяльності свідчать про позитивні тенденції інвестиційної діяльності у реальному секторі економіки та розвиток соціальної сфери регіону.

Оцінку інвестиційних процесів у Чернівецькій області проведено на основі структури капітальних інвестицій у розрізі видів економічної діяльності за січень-червень 2013 року в порівнянні з відповідним періодом 2012 року.

Обсяг капітальних інвестицій за видами економічної діяльності за січень-червень 2012 та 2013 років, млн. грн.:

У січні-червні 2013 року в порівнянні з аналогічним періодом 2012 року **приріст капітальних інвестицій** досягнуто у сфері:

-**промисловості** – на 29,4% (зокрема, у постачанні електроенергії, газу, пари та кондиційованого повітря – на 72,7%, переробній промисловості – на 19,1%, добувній промисловості і розроблені кар'єрів – на 4,1%);

-**сільського, лісового та рибного господарства** – на 7,0% (зокрема, у сфері рибного господарства – на 39,7%, лісового господарства – на 12,5%, сільського господарства – на 6,7%);

-**адміністративного та допоміжного обслуговування** (оренда, прокат, лізинг, діяльність туристичних агентств, туристичних операторів, охоронних служб, обслуговування будинків і територій) – більш ніж в 70 разів;

-**надання інших видів послуг** (діяльність громадських організацій, ремонт комп'ютерів, предметів особистого вжитку та побутових приладів) – більш ніж в 60 разів;

-**мистецтва, спорту, розваг та відпочинку** – на 70,4%;

-**операцій з нерухомим майном** – на 44,9%;

-**охорони здоров'я та надання соціальної допомоги** – на 9,8%;

-**державного управління й оборони** – на 1,8%.

Промисловість

Обсяг капітальних інвестицій залучених у **розвиток промисловості** за січень-червень 2013 року склав 82,2 млн. грн., або 11,1% від усіх капітальних інвестицій та збільшився у порівнянні з січнем-червнем 2012 року на 29,4%.

В області продовжується реалізація стратегічно важливого інвестиційного проекту «**Будівництво першої черги Дністровської ГАЕС у складі трьох агрегатів**». Реалізація в повній мірі зазначеного проекту дозволить довести до нормативного рівня якості виробленої електроенергії по частоті, істотно підвищить надійність енергопостачання і розширить експортні можливості енергосистеми держави. В поточному році ведуться роботи щодо збільшення часу роботи гідроагрегату №1 та запуску

гідроагрегату №2. З початку 2013 року філією «Дирекції з будівництва Дністровської ГАЕС» ПАТ «Укргідроенерго» освоєно 308 млн.грн. капітальних інвестицій.

В рамках реалізації Державної програми активізації розвитку економіки на 2013-2014 рр. проект розглянуто та затверджено фінансово-кредитною радою - робочим органом з відбору пріоритетних проектів та ухвалено на засіданні Кабінету Міністрів України 17 липня поточного року. На даний час проводиться робота щодо оформлення кредиту в сумі до 1,5 млрд. грн. під державні гарантії для забезпечення реалізації проекту до кінця 2014 року.

Найбільші інвестиційні вкладення у січні-червні 2013 року здійснено наступними промисловими підприємствами області:

-ПАТ «Чернівецький олійно-жировий комбінат»* – проведено модернізацію виробничих потужностей, придбано обладнання, обсяг освоєних інвестицій з початку 2013 року склав 9,5 млн., що дало змогу збільшити потужності з виробництва олії нерафінованої на 33 тонни;

-ТОВ «СО'ОК»* – проведено модернізацію виробничих потужностей, придбано обладнання для виробництва яблучного соку, обсяг капітальних інвестицій склав 2,0 млн.грн.;

-ТОВ «Машзавод» – придбано установку з трьох координатною подачею інструмента Tesco King Systems №VVV-NT-ТЕК-010213 для виготовлення трубних пучків, обсяг інвестицій склав 1,6 млн.грн.;

-ПАТ «Буковинапродукт» – проведено модернізацію виробничих потужностей, обсяг капітальних інвестицій склав 1,1 млн.грн.;

-МП «Чернівецький завод медичних виробів» – завершено будівництво та реконструкцію комплексу будівель і складських приміщень загальною площею 3,2 тис.кв.м, обсяг капітальних інвестицій склав 1,0 млн.грн.

В області проводиться відповідна робота щодо зосередження інвестиційних ресурсів для відновлення виробництва продукції на непрацюючих підприємствах та створення нових виробництв. Зокрема:

- на базі заводу «Кварц» у м.Чернівцях німецькою компанією «Sumitomo Electric Bordnetze» розпочато реалізацію інвестицій-

ного проекту у сфері машинобудування. Початкова вартість проекту складає 3,5 млн.євро та передбачає створення 1,5 тис. робочих місць. В рамках зазначеного проекту у травні 2013 року розпочав виробничу діяльність Чернівецький невідокремлений виробничий структурний підрозділ ТОВ «СЕ Борднетце-Україна», який займається випуском комплектуючої електроніки (кабельних модулів) для автомобілів Volkswagen Golf 7 та Audi A4. Створено 170 робочих місць.

- французькою компанією «Lafarge Aggregates Holding Eastern Europe» реалізується інвестиційний проект по розробці Майдан-Іспаського родовища піщано-гравійної сировини у Вижницькому районі. Площа родовища корисних копалин становить 121,6 га, гірничого відводу – 128,36 га. Обсяг зареєстрованих інвестицій складає 1559,4 тис.євро. Реалізацію проекту здійснює ТзОВ «Буковинські будівельні матеріали». Проектом передбачено розміщення переробного комплексу потужністю 250 тис. тонн продукції у перший рік виробництва з наступним збільшенням потужності до понад 600 тис.тонн на рік. Розробка родовища ведеться відкритим способом. У II кварталі 2013 року підприємство запрацювало на повну проектну потужність.

- товариством з обмеженою відповідальністю «Глобал-Імоб» смт.Глибока завершено реконструкцію корпусів та споруд загальною площею 19,6 кв.м під фабрику по виробництву акрилової пряжі потужністю 3,6 тис.тонн. Інвестиційна вартість об'єкту складає 10,4 млн. грн.

- товариством з обмеженою відповідальністю «Станівецький цегельний завод» у с.Станівці Глибоцького району завершено реалізацію інвестиційного проекту з будівництва цегельного заводу загальною площею 8,1 млн.кв.м потужністю виробництва 3,0 млн. шт.умовної цегли в рік, інвестиційною вартістю 0,4 млн.грн. Створено 51 робоче місце.

- приватним підприємцем Сластьоновим В.Ю. проведено реконструкцію нежитлової будівлі та введено в експлуатацію швейний цех по виробництву одягу потужністю 1 тис.шт. інвестиційною вартістю 2,2 млн.грн.

Агропромисловий комплекс

Обсяг капітальних інвестицій у розвиток агропромислового комплексу (сільське, лісове та рибне господарство) за січень-червень 2013 року склав 77,4 млн.грн., що на 7,0% більше в порівнянні з відповідним періодом 2012 року.

Серед найбільш вдалих капітальних вкладень у сільське господарство, слід відмітити інвестування у розвиток садівництва, сховищ для зберігання овочів та фруктів, розвиток птахівництва та м'ясо-молочного тваринництва.

Садівництво

В поточному році проведено закладка молодих садів інтенсивного типу на площі більше 175 га у Сокирянському, Сторожинецькому, Кельменецькому, Новоселицькому та Хотинському районах.

З метою забезпечення довготривалого зберігання та якості продукції садівництва на території області успішно реалізуються інвестиційні проекти з будівництва об'єктів для сортування, зберігання овочів та фруктів. За січень-червень 2013 року фермерським господарством «Агро-Дан 2006» в с.Данківці Хотинського району здано в експлуатацію сховище для одночасного зберігання фруктів потужністю 600 тис.тонн; фермерським господарством «Золотий горизонт» введено в експлуатацію зернофуражне сховище одночасного зберігання ємністю 300 тис.тонн.

Продовжується будівництво фруктосховищ з регульованим газовим середовищем за рахунок залучених коштів та коштів наступних суб'єктів господарської діяльності:

- ТОВ «Дністрові сади» у с.Селище Сокирянського району, орієнтовною вартістю проекту 26,5 млн.грн.;

- ТОВ «Буковинський сад» у с. Романківці Сокирянського району другої черги фруктосховища ємністю 2,5 тис.тонн, орієнтовною вартістю проекту 45 млн.грн.;

- ФГ «Рідківський садівник» у с.Топорівці Новоселицького району, фруктосховища ємністю 1,2 тис.тонн. Орієнтовна вартість проекту складає 3,5 млн.грн.;

- ФГ «Макосад» у с.Рідківці Новоселицького району фруктосховище ємністю 1,68 тис.тонн. Орієнтовна вартість проекту складає 5 млн.грн.

Задача в експлуатацію вищезазначених об'єктів запланована до кінця 2013 року.

Птахівництво

Впродовж останніх років в області інтенсивно розвивається галузь птахівництва, зокрема індиківництва. Завдяки залученню внутрішніх інвестицій та використання кредитних ресурсів вдалось провести реконструкцію ряду колишніх тваринницьких комплексів та збільшити чисельність поголів'я птиці.

Найбільш перспективним підприємством з вирощування індиків у Чернівецькій області є ТОВ «Драчинецьке-1» у с.Шипинці Кіцманського району. У 2012 році підприємством розпочато реалізацію проекту з будівництва цеху із забою птиці та обладнання виробництва відповідним устаткуванням. Інвестиційна вартість проекту складає близько 20,0 млн.грн. Потужність даного об'єкту – 1,780 млн.голів м'ясної птиці, загальна площа цеху – 4,4 тис.кв.м. Завершення та введення об'єкта в експлуатацію планується до кінця 2013 року.

Крім цього, на даний час області успішно реалізуються інвестиційні проекти по реконструкції приміщень для утримання птиці приватним підприємством «Пан-індик» у селах Долиняни та Ворничани Хотинського району. Проектна потужність зазначених об'єктів розрахована на вирощування 47 тис. гол. індиків в рік.

Розведення та вирощування ВРХ, переробка продукції тваринництва

В поточному році ТОВ «Котелеве» введено в експлуатацію тваринницький комплекс по вирощуванню і відгодівлі свиней на 410 голів в с.Щурень Герцаївського району. Обсяг залучених інвестицій склав 6,3 млн.грн.

Продовжується реалізація ряду інвестиційних проектів з реконструкції та будівництва тваринницьких приміщень для утриман-

ня великої рогатої худоби. Зокрема, найбільші обсяги капітальних вкладень здійснено ТОВ АТЗТ «Мирне» у продовження робіт з реконструкції приміщень для корів на 350 голів у с.Вашківці та 850 голів у с.Коболчин Сокирянського району.

В області проводиться відповідна робота щодо збільшення виробничих потужностей по переробці молока та м'яса. Зокрема, слід відзначити капітальні вкладення наступних суб'єктів господарювання:

- ТзОВ «Путильська молочарня» у с.Сергіях Путильського району завершено реалізацію інвестиційного проекту з технічного переоснащення маслозаводу та пункту приймання і зберігання молока загальною площею 637,5 кв.м, потужністю 5 тонн за зміну, освоєно капітальних вкладень в сумі 1,5 млн.грн. Створено 10 робочих місць;

- ТОВ «Свіженька Мілка» продовжує будівництво тваринницького комплексу та цеху з переробки молока в с.Горішні Шерівці Заставнівського району. Орієнтовна вартість проекту складає 60 млн.грн.;

- ТОВ «Індикпродукт» у с.Мамаївці Кіцманського району продовжує реалізацію проекту з будівництва цеху із забою птиці та переробки м'яса інвестиційною вартістю 67,8 млн. грн.

.....продовження в №4/2013 року

Віктор МОТУЛЯК,

Голова Чернівецького обласного територіального відділення Антимонопольного комітету України

Про роботу Чернівецького обласного територіального відділення Антимонопольного комітету України за I півріччя 2013 року

11 липня 2013 року в Чернівецькому обласному територіальному відділенні Антимонопольного комітету України підведено підсумки діяльності щодо захисту економічної конкуренції на регіональних ринках в I півріччі 2013 року.

Протягом звітного періоду на предмет дотримання вимог законодавства про захист економічної конкуренції Чернівецьким обласним територіальним відділенням перевірено 25 суб'єктів господарювання, органів державної влади і місцевого самоврядування, розглянуто більше 50 заяв, подань та інших звернень громадян, підприємців і правоохоронних органів. За їх результатами припинено 244 порушення Законів України «Про захист економічної конкуренції» та «Про захист від недобросовісної конкуренції», що на 16 % більше аналогічного періоду минулого року. Зокрема, внаслідок проведених досліджень та розслідувань розглянуто 67 справ, якими припинено 112 порушень конкуренційного законодавства, крім цього за результатами виконання рекомендацій припинено - 132 порушення.

Загальна сума штрафних санкцій, застосованих до порушників конкуренційного зако-

нодавства протягом звітного періоду 2013 року склала - 416,738 тис.грн., із них вже сплачено до державного бюджету - 239,460 тис.грн.

Економічний ефект від припинення порушень законодавства про захист економічної конкуренції для юридичних та фізичних осіб, в тому числі населення області, склав більше 32 млн.грн., що майже у 2,5 рази перевищує показник аналогічного періоду 2012 року.

Одним із пріоритетних напрямків роботи територіального відділення у I півріччі 2013 року було виявлення та запобігання порушенням з боку монополістів, які діють на соціально значимих регіональних ринках. Зокрема, на ринку ритуальних послуг - припинено порушення та оштрафовано два комунальних підприємства та ряд міських/селищних виробничих управлінь житлово-комунального господарства; на ринку надання платних медичних послуг до відповідальності притягнуто Заставнівську районну та Новодністровську міську центральні лікарні; на ринку постачання електричної енергії за регульованим тарифом оштрафовано ПАТ «Чернівціобленерго».

Внаслідок надання обов'язкових для виконання рекомендацій адміністративної колегії

основним монополістам, діяльність яких торкається інтересів широких верств населення, в I півріччі поточного року припинені зловживання монополістичним становищем з боку ПАТ «Чернівцігаз» - необґрунтоване нарахування боргу споживачам, ПАТ «ЕК «Чернівціобленерго» - безпідставне припинення електрозабезпечення торговельних приміщень, КП «Чернівціводоканал», ДКП «Управління «Тепловодоканал», КП «Новодністровська міська тепломережа» - нездійснення перерахунків за надані не в повному обсязі послуги, ПАТ «ПриватБанк» - необґрунтоване стягнення коштів, як послуги банку, при оплаті населенням комунальних платежів та деякі інші.

До основних напрямків роботи Чернівецького обласного територіального відділення протягом I півріччя 2013 року також слід віднести здійснення контролю за дотриманням вимог законодавства про захист економічної конкуренції при здійсненні державних закупівель.

Всього у цій сфері було розглянуто 10 справ, внаслідок чого припинено 15 антиконкурентних змов, що призвели до спотворення результатів торгів (тендерів) із закупівлі «Продуктів харчової промисловості», «Продуктів нафтопереробних газоподібних», «Послуг лісового господарства», «Хімічних солей». За результатами розгляду цих справ оштрафовано: суб'єктів господарювання Тернопільської, Дніпропетровської, а також Чернівецької областей. Загальна сума накладених штрафів за порушення в цій сфері склала більше 125 тисяч гривень.

Також, протягом I півріччя 2013 року наша увага приділялась попередженню та припиненню антиконкурентних дій органів державної влади та органів місцевого самоврядування.

Всього у звітному періоді адміністративною колегією припинено 34 таких порушення. Дані порушення стосувалися дій (бездіяльності) органів місцевого самоврядування в частині неналежної реалізації владних повноважень щодо надання в оренду приміщень комунальної власності, ритуальних послуг, будівництва та інших.

В полі зору відділення у звітному періоді перебувало здійснення заходів щодо запобігання та припинення порушень у вигляді недобросовісної конкуренції. Зокрема, за результатами розслідування територіальним відділенням розглянуто 7 справ та припинено 8 таких порушень, допущених: ТОВ «Бердичівський пивоварний завод» (Житомирська обл.), ПАТ «Могилів-Подільський консервний завод» (Вінницька обл.) та іншими суб'єктами господарювання – підприємцями нашої області. До вищезазначених порушників конкурентного законодавства застосовано штрафні санкції загалом на суму 100 тис.грн.

На виконання Указу Президента України від 12.03.2013 року №128/2013 «Про національний план дій на 2013 рік щодо впровадження Програми економічних реформ на 2010 – 2014 роки», доручення Антимонопольного комітету України від 19.03.2013 року №142-29/07-2813 щодо забезпечення системного дослідження пріоритетних ринків Чернівецьким обласним територіальним відділенням проводяться дослідження регіональних ринків, зокрема, ритуальних послуг, підключення об'єктів житлового будівництва до інженерних мереж електро-, газо-, тепло-, водопостачання та водовідведення; житлово-комунальних послуг; сфери державних закупівель, медичних послуг, а також адміністративних та супутніх до адміністративних послуг.

Антимонопольний комітет виступає за рівні та вільні можливості конкурентної діяльності на регіональних ринках для всіх їх учасників, незалежно від форм власності та підпорядкування.

Віталій САВКІН,

завідувач сектору запобігання та протидії проявам корупції апарату Чернівецької обласної державної адміністрації

Запобігання конфлікту інтересів у діяльності державних службовців

Проблема корупції в Україні дійсно має масштабний характер, не дивлячись на величезні зусилля, велику кількість витраченого часу і задіяних ресурсів у «боротьбі» з цим явищем. Обговорюючи сьогодні питання профілактики корупційних правопорушень слід окремо зупинитись на досить поширеному явищі це- конфлікт інтересів, яке в 2011 році в національному антикорупційному законодавстві було визначено та закріплено вперше у Законі України «Про засади запобігання і протидії корупції» (далі-Закон). Не дивлячись на те, що конфлікт інтересів не можна ототожнювати з корупцією, у більшості випадків корупція з'являється там, де приватний інтерес впливає або може вплинути на виконання службових обов'язків публічним службовцем, а значить неадекватне врегулювання конфліктів між приватними інтересами та обов'язками публічних службовців може стати джерелом корупції.

Закон України «Про засади запобігання і протидії корупції» дає масу можливостей для зменшення її масштабів, а саме:

Стаття 1 Закону дає визначення поняття **конфлікту інтересів** - суперечність між особистими майновими, немайновими інтер-

есами особи чи близьких їй осіб та її службовими повноваженнями, наявність якої може вплинути на об'єктивність або неупередженість прийняття рішень, а також на вчинення чи невчинення дій під час виконання наданих їй службових повноважень.

Стаття 14 Закону України «Про засади запобігання і протидії корупції» врегулює **питання конфліктів інтересів**. Один з них говорить про те, що суб'єкти відповідальності, які визначені Законом зобов'язані уживати заходів щодо недопущення будь-якої можливості виникнення конфлікту інтересів, а якщо конфлікт все-таки з'явився - невідкладно у письмовій формі повідомляти безпосереднього керівника про наявність конфлікту інтересів.

На виконання базового антикорупційного закону 17 травня 2012 року прийнято Закон України „Про правила етичної поведінки”. У кому також урегулюється питання щодо конфлікту інтересів, зокрема дається визначення такому поняттю як **Особисті інтереси** - будь-які інтереси особи, зумовлені особистими, родинними, дружніми чи будь-якими іншими позаслужбовими стосунками з іншими особами, у тому числі особисті майнові та не-

майнові інтереси, а також ті, що виникають у зв'язку з членством особи або з її діяльністю, не пов'язаною з виконанням функцій держави або місцевого самоврядування, у громадських, релігійних чи інших організаціях. Стаття 15 зазначеного Закону також врегульовує питання недопущення конфлікту інтересів.

У Законі «Про засади запобігання і протидії корупції» можна знайти інші норми, пов'язані із можливим виникненням конфлікту інтересів. Зокрема, обмеження щодо одержання подарунків держслужбовцям, що передбачене Стаття 8 називає осіб, яким заборонено приймати подарунки за рішення, дії чи бездіяльність в інтересах дарувальника, а також у випадку, якщо дарувальник знаходиться в їх підпорядкуванні. До цих осіб належать Президент України, Голова Верховної Ради України, його Перший заступник та заступник, Прем'єр-міністр України, Перший віце-прем'єр-міністр України, віце-прем'єр-міністри України, міністри, інші керівники міністерств і відомств, які не входять до складу Кабінету Міністрів України, та їх заступники, Голова Служби безпеки України, Генеральний прокурор України, Голова Національного банку України, Голова Рахункової палати, Уповноважений Верховної Ради України з прав людини, Голова Верховної Ради Автономної Республіки Крим, Голова Ради міністрів Автономної Республіки Крим, народні депутати України, державні службовці, посадові особи місцевого самоврядування, військові посадові особи Збройних Сил України, судді Конституційного Суду України, особи рядового і начальницького складу органів внутрішніх справ, посадові та службові особи органів прокуратури, Служби безпеки України, дипломатичної служби, митної служби, державної податкової служби, члени Центральної виборчої комісії, а також особи, які не є державними службовцями, посадовими особами місцевого самоврядування, але надають публічні послуги.

Пункт 2 дозволяє особам, уповноваженим на виконання функцій держави або місцевого самоврядування, приймати подарунки **тільки у випадку, якщо вони відповідають загально визнаним уявленням про гостинність, і пожертвування**, крім випадків, передбачених

першою частиною, якщо вартість таких подарунків не перевищує 50 відсотків мінімальної заробітної плати одноразово, а сукупна вартість таких подарунків, отриманих з одного джерела протягом року, - однієї мінімальної заробітної плати.

Якщо узагальнити, виходить, що в рамках цього закону певним категоріям осіб встановлено суттєві обмеження щодо одержання подарунків, а подарунки чиновникам від підлеглих вважаються неправомірною вигодою.

Заслуговує на увагу також Стаття 9 Закону, яка встановлює обмеження щодо роботи близьких осіб в підпорядкуванні, обмеження щодо сумісництва та суміщення з іншими видами діяльності, обмеження щодо використання службового становища.

Окрема і потенційно небезпечна зона виникнення конфлікту інтересів утворюється в процесі кадрових переміщень між державними та недержавними органами (пантуфляж). В Законі України «Про засади запобігання і протидії корупції» встановлено обмеження щодо осіб, звільнених з посад, або тих, хто припинив діяльність, пов'язану з виконанням функцій держави, органів місцевого самоврядування. Таким особам заборонено протягом року після звільнення працювати на підприємствах, щодо яких вони здійснювали повноваження контролю і нагляду, або вчиняти з ними угоди в сфері підприємницької діяльності, представляти інтереси будь-якої особи у справах, в тому числі судових, в яких іншою стороною є орган, з якого вони звільнилися.

Слід констатувати, що на сьогоднішній день в нормативних актах відсутній чіткий механізм як необхідно врегульовувати конфлікту інтересів!

Очевидно, що сучасне антикорупційне законодавство потребує чіткого регламентування такого, на мій погляд, складного явища як конфлікт інтересів у окремому законодавчому акті, який враховував би всі передові міжнародні норми. До прикладу в Латвії такі норми введені в законодавстві ще з травня 2002 року у Законі «*О предотвращении конфликта интересов в деятельности государственных должностных лиц*» контроль за виконанням

якого здійснює *Бюро по предотвращению и борьбе с коррупцией Латвии*.

Підсумовуючи зазначу, що для подолання корупції важливо його сумлінне виконання всіма державними органами, інститутами громадянського суспільства та громадянами.

Правоосвітні заходи

Працівниками відділу реєстрації нормативно – правових актів, систематизації законодавства, правової роботи та освіти Головного управління юстиції в Чернівецькій області були проведені правоосвітні заходи в дошкільних навчальних закладах № 3, № 9 та № 37.

Метою даного заходу було ознайомлення дітей з їх правами: з правом на життя, правом на піклування і турботу, з правом на медичну допомогу, правом на розваги та відпочинок, правом на освіту та з правом на достатнє харчування та «дах над головою». Ще однією метою було досягнення розуміння того, що у кожній дитини ці права безпосередньо є основними та невід'ємними.

Під час проведених заходів вихованцям дошкільних закладів було показано ряд малюнків на тематику прав дитини та продемонстровано декілька мультфільмів, які містили в собі наступну інформацію: «Право на життя», «Право на сім'ю», «Право на безоплатну медичну допомогу», тощо.

Віталій КУПЧАНКО,

головний спеціаліст - юрисконсульт Управління державної служби Головного управління державної служби України в Чернівецькій області

Роз'яснення змін в антикорупційному Законодавстві

У травні-червні 2013 року набрали чинності три Закони України, якими внесено зміни до антикорупційного законодавства:

- «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо приведення національного законодавства у відповідність із стандартами Кримінальної конвенції про боротьбу з корупцією» від 18.04.2013 №221-VII (набрання чинності 18.05.2013; далі — Закон №221);

- «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо реалізації державної антикорупційної політики» від 14.05.2013 № 224-VII (набрання чинності 09.06.2013, крім окремих пунктів, які набирають чинності пізніше);

- «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо приведення законодавства у відповідність з Кримінальним процесуальним кодексом України» від 16.05.2013 № 245-VII (набрання чинності 09.06.2013, крім пункту 56 розділу I, який набирає чинності 01.01.2014).

Головною метою змін, що вносяться Законом №221, є «криміналізація» корупційних правопорушень, пов'язаних з неправомірною вигодою.

Відповідно до Закону №221 з **Кодексу України про адміністративні правопорушення виключено статті 172-2 та 172-3**, які

передбачали відповідальність за порушення обмежень щодо використання службового становища та пропозицію або надання неправомірної вигоди.

Натомість у Кримінальному кодексі України статтю 368, яка мала назву «**Одержання хабара**», викладено в новій редакції та змінено назву статті на «**Прийняття пропозиції, обіцянки або одержання неправомірної вигоди службовою особою**». Відповідальність за пропозицію або надання неправомірної вигоди службовій особі передбачено новою редакцією статті 369 Кодексу.

Законом № 224 внесено зміни у більш ніж 20 законів. Найчисельніші та найсуттєвіші зміни внесено до Закону України «Про засади запобігання і протидії корупції» (далі - Закон № 3206). Серед найважливіших змін можна відзначити такі:

- уточнено та доповнено визначення термінів, наведених у статті 1 Закону № 3206. **До близьких осіб** віднесено також вітчима, мачуху, пасинка, падчерку, прадіда, прабабу, правнука, правнучку, опікуна, піклувальника, особу, яка перебуває під опікою та піклуванням, а також осіб, які спільно проживають, але не перебувають шлюбні. При встановленні факту існування **конфлікту інтересів** відтепер будуть братися до уваги суперечності між інтересами і службовими повноваженнями не лише самої особи,

але і близьких їй осіб. До визначення **членів сім'ї** додані повнолітні діти та батьки (термін «члени сім'ї» має значення при заповненні декларації). Додані визначення термінів **«суб'єкти декларування»** та **«уповноважені підрозділи»** (з питань запобігання та виявлення корупції);

- розширено перелік суб'єктів відповідальності за корупційні правопорушення. Внесені зміни до підпункту «а» пункту 2 частини першої статті 4 Закону, відповідно до яких суб'єктами відповідальності за корупційні правопорушення стають усі посадові особи юридичних осіб публічного права, які не зазначені в пункті 1 частини першої статті 4, а не лише ті, які одержують заробітну плату за рахунок державного чи місцевого бюджету;

- внесені зміни до статті 7 Закону № 3206, якою встановлені обмеження щодо сумісництва та суміщення з іншими видами діяльності. Зміни до пункту 1 частини першої цієї статті дозволяють зробити чіткий висновок про те, що викладацька, наукова і творча діяльність, медична практика, інструкторська та суддівська практика із спорту держслужбовців може бути оплачуваною. Держслужбовцям не заборонено брати участь у загальних зборах підприємств та організацій, що мають на меті одержання прибутку, водночас підтверджена заборона на участь у таких органах управління як правління чи наглядова рада;

- **уточнені винятки із обмеження щодо роботи близьких осіб.** У статті 9 Закону № 3206 термін «сільська місцевість» замінено на «сільський населений пункт». Встановлено, що зазначені обмеження не поширюються на осіб, які працюють у сільських населених пунктах, які, водночас, не є районними центрами. Перелік галузей, до працівників яких не застосовуються обмеження, доповнено галуззю соціального захисту. Водночас уточнено, що ці винятки не стосуються органів влади, які опікуються відповідними галузями;

- відповідно до змін, внесених до статті 11 Закону № 3206, кандидат на посаду, стосовно якого спеціальна перевірка вже проводилася, при призначенні, переведенні на посаду до іншого державного органу, органу місцевого самоврядування, повідомляє про це відповідний

орган, який в установленому порядку запитує інформацію щодо її результатів;

- дозволено надавати письмові пояснення у разі виявлення розбіжностей між відомостями у декларації та результатами спецперевірки. У разі встановлення за результатами спеціальної перевірки факту розбіжностей у поданих претендентом на посаду автобіографії та/або декларації про майно, доходи, витрати і зобов'язання фінансового характеру за минулий рік посадовою особою (органом), яка (який) проводить спеціальну перевірку, надається можливість претенденту на посаду протягом п'яти робочих днів надати письмове пояснення за таким фактом та/або виправити таку розбіжність (п. 3 ст. 11 Закону № 3206);

- згідно із змінами внесеними до статті 12 Закону № 3206 суб'єкти декларування, які звільняються або іншим чином припиняють діяльність, пов'язану з виконанням функцій держави або місцевого самоврядування, подають декларацію про майно, доходи, витрати і зобов'язання фінансового характеру **за період, не охоплений раніше поданими деклараціями.** Зазначені суб'єкти, зобов'язані **протягом одного року подавати за своїм останнім місцем роботи (служби) декларацію** про майно, доходи, витрати і зобов'язання фінансового характеру за минулий рік за формою і в порядку, визначеними Законом № 3206;

- запроваджено механізм врегулювання конфлікту інтересів (ст. 14 Закону №3206) шляхом передавання корпоративних прав. Передбачено, що з 01.01.2014 державні службовці, посадові особи місцевого самоврядування (а також інші категорії осіб) зобов'язані протягом десяти днів після призначення (обрання) на посаду передати в управління іншій особі належні їм підприємства та корпоративні права у порядку, встановленому законом. При цьому їм забороняється передавати в управління належні їм підприємства та корпоративні права на користь членів своєї сім'ї;

- з 01.01.2014 Мін'юст оприлюднюватиме на своєму веб-сайті відомості з Єдиного державного реєстру осіб, які вчинили корупційні правопорушення (ст. 21 Закону № 3206);

- з 01.01.2014 буде знижено розмір ра-

зової витрати (вкладу, внеску), які підлягають декларуванню, з 150 000 до 80 000 грн. (п. 11 примітки до Декларації про майно, доходи, витрати і зобов'язання фінансового характеру, яка є Додатком до Закону № 3206);

Третім із законодавчих актів, спрямованих на вдосконалення антикорупційного регулювання, — Законом України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо приведення законодавства у відповідність з Кримінальним процесуальним кодексом України» від 16.05.2013 № 245-VII внесено зміни до статей 19 та 22 Закону № 3206 щодо приведення термінології Закону у відповідність до нового Кримінального процесуального кодексу України від 05.07.2012 № 5076-VI.

Так, особа, якій повідомлено про підозру у вчиненні нею злочину у сфері службової діяльності (у попередній редакції — особа, щодо якої винесено постанову про притягнення як обвинуваченої у вчиненні злочину), підлягає

відстороненню від виконання повноважень на посаді в порядку, визначеному законом.

У зв'язку зі змінами, внесеними до частини дванадцятої статті 37 Закону України «Про державну службу» від 16.12.1993 № 3723-XII, збільшився ризик втратити право на пенсію державного службовця.

Якщо раніше це було можливим у разі звільнення з державної служби у зв'язку з притягненням до кримінальної відповідальності за вчинення корупційного правопорушення, то тепер достатньо і адміністративної, — особа втрачає право на пенсію державного службовця, зокрема, і у разі звільнення зі служби у зв'язку з притягненням до відповідальності за вчинення адміністративного корупційного правопорушення, пов'язаного з порушенням обмежень, передбачених Законом № 3206. Пенсія такому державному службовцю призначатиметься на загальних підставах.

НА БУКОВИНІ СЕРЕДНЬОМІСЯЧНА ЗАРОБІТНА ПЛАТА НА ОДНОГО ШТАТНОГО ПРАЦІВНИКА ЗРОСЛА НА 6,8% ТА СКЛАЛА 2416 ГРИВЕНЬ

27 вересня, на засіданні колегії обласної державної адміністрації з-поміж інших питань йшлося про стан дотримання законодавства в сфері оплати праці.

За словами директора департаменту соціального захисту населення облдержадміністрації Людмили Мар'янчук, в області вживаються заходи організаційного та правового характеру для вирішення проблем щодо цього питання.

«На покращення ситуації ми спрямували систему контролю за дотриманням законодавства про оплату праці, особливо щодо запровадження державних мінімальних гарантій в оплаті праці, забезпечення кваліфікаційної диференціації заробітної плати, легалізації зайнятості та оплати праці», - зазначила вона.

За її словами, з початку року спеціалісти з питань праці перевірили майже 350 підприємств, організацій, установ усіх форм власності та фізичних осіб-підприємців, які використовують найману працю. «За результатами перевірок внесено 1010 пропозицій та рекомендацій щодо усунення виявлених порушень. Окрім цього, по 26 суб'єктах було проінформовано контролюючі та правоохоронні органи для вжиття додаткових заходів впливу», - повідомила Людмила Мар'янчук.

Посадовець зауважила, що за всіма видами економічної діяльності, окрім будівельної галузі, відбулось збільшення середньої заробітної плати впродовж січня-липня в усіх районах, м. Чернівці і м. Новодністровськ і середньомісячна заробітна плата на одного штатного працівника зросла на 6,8% та склала 2416 гривень.

прес-служба ОДА

Петро ЗАЛУЦЬКИЙ,

заступник голови Кельменецької районної державної адміністрації

Будівельний сектор економіки: вчора, сьогодні, завтра

Завдання, визначені Президентом України В.Ф.Януковичем та зафіксовані в Національному плані дій на 2013 рік щодо впровадження Програми економічних реформ на 2010-2014 роки «Заможне суспільство, конкурентноспроможна економіка, ефективна держава», накреслили пріоритети діяльності органів виконавчої влади на сучасному етапі, в тому числі і в галузі будівництва.

Про ситуацію в ній розмовляємо із куратором галузі, заступником голови Кельменецької районної державної адміністрації Петром Залуцьким.

– Петре Івановичу, нерідко можна почути, що в будівельній галузі району в останні роки спостерігається позитивна динаміка. Можете продемонструвати це з цифрами в руках?

– Якщо в 2011 році нашими підприємствами і організаціями виконано будівельно-монтажних робіт на суму 847 тис.грн., то в 2012 році – на 1041 тис.грн. Побудовано та здано в експлуатацію відповідно 7 та 28 індивідуальних житлових будинків загальною площею 735 м² та 5123 м². В кінці 2010 року здано в експлуатацію 53-квартирний житловий будинок в смт. Кельменці загальною площею 3500 м². В 2011 році побудовано і реконструйовано 12 об'єктів громадського призначення, а в 2012 році – 15, а саме: здійснено реконструкцію Кельменецької дитячо-юнацької спортивної школи вартістю 0,7 млн грн; проведено капітальний ремонт дитячих дошкільних установ у селах Зелена – вартістю 0,93 млн грн; Лівинці – 1,5 млн грн.; Росошани – 0,1 млн грн.; Новоселиця – 0,07 млн грн.; завершено реконструкцію терапевтичного

відділення та частини приймального покою КУ «Кельменецька центральна районна лікарня» вартістю 3,1 млн грн; проведено капітальний ремонт будинку культури с.Ленківці; перекрито шифером дах будинку культури с.Вовчинець; влаштовано підвісну стелю у Будинку культури с.Нелипівці. Роботи виконані будівельними організаціями ТОВ «Буд-Універсал», ТОВ «Автотранс-Маркет» м.Чернівці, п/п «Рембудсервіс-К» смт.Кельменці. Одразу хочу зазначити, що будівництво, реконструкція та ремонт перерахованих вище об'єктів були б неможливими без допомоги з боку голови обласної державної адміністрації М.М.Папієва, народного депутата А.О.Семенюка, які постійно допомагають нам вирішувати всі наболілі питання, в тому числі і в галузі будівництва.

– Який обсяг будівельних робіт виконано у першому півріччі цього року?

– За 6 місяців поточного року приватним підприємством «Рембудсервіс-К», філією «Кельменецький райавтодор» виконано будівельних робіт на 633 тис.грн., що в 5,3 рази більше до виконаних робіт за аналогічний період минулого року. Продовжується будівництво підприємством ТДВ «Чернівецька пересувна механізована колона №76» навчального корпусу школи в с.Мошанець. Кошторисна вартість об'єкта становить більше 20 млн.грн. На сьогоднішній день вже виконано робіт на 5 млн.грн. Також до кінця року заплановано завершити реконструкцію мереж водопостачання смт. Кельменці кошторисною вартістю 4,1 млн.грн., реконструкцію адмінбудинку, господарських будівель Кельменецького територіального цен-

тру обслуговування (надання соціальних послуг) кошторисною вартістю 6,0 млн.грн. Буде завершено перекриття дахів Будинків культури у селах Росошани, Вороновиця, переведено на газове опалення школу в с.Оселівка.

ТДВ «Кельменецький міжрайагрозпостачсервіс» розпочато будівництво в смт.Кельменці елеватора на 30 тис. тонн зерна кошторисною вартістю 35 млн. грн. В даний час тут завершилися роботи по забиванню залізобетонних паль, влаштовуються 2 ємкості для зберігання зерна.

ТОВ «Драчинецьке – 1» розпочало реконструкцію тваринницьких приміщень колишніх сільгоспдприємств сіл Зелена та Козиряни під пташники на 300 000 голів птиці. Об'єкти планується здати в експлуатацію у червні 2014 року. Вартість будівельно-монтажних робіт складе 15 млн. грн.

– Які об'єкти району фінансуватимуться за рахунок субвенції з державного бюджету місцевим бюджетам?

– Для включення на фінансування в 2014 році об'єктів за рахунок субвенції з державного бюджету місцевим бюджетам розроблено проектно-кошторисну документацію, яка вже пройшла державну експертизу, на реконструкцію навчально-виховного комплексу в с.Грушівці вартістю 8,5 млн.грн.; будівництво споруд для покращення водозабезпечення с.Мошанець – 1,3 млн.грн.; капітальний ремонт частини будівлі приймального покою, приміщень терапевтичного та хірургічного відділень КУ «Кельменецька центральна районна лікарня» – 0,98 млн грн. та 0,96 млн.грн. відповідно; будівництво підвідного газопроводу до с.Макарівка – 1,6 млн.грн.; реконструкцію нежитлової будівлі під дитячий навчальний заклад у с.Мошанець вартістю 5,5 млн. грн.

П/п «Вимір – В» завершується розробка проектно-кошторисної документації на реконструкцію нежитлової будівлі під дитячий навчальний заклад у с.Комарів, єдиному в районі селі, де відсутній дитсадок.

З початку року здано в експлуатацію 9 новозбудованих індивідуальних житлових будинків загальною площею 1475 м² та 3 магазини роздрібною торгівлі загальною площею 1670 м².

– Про дороги говорять нині багато. Скажіть і Ви нам щось обнадійливе про транспортні шляхи району.

– За рахунок субвенції з державного бюджету місцевим бюджетам на будівництво, ремонт та утримання вулиць і доріг комунальної власності в населених пунктах району виділяються кошти в сумі 3,5 млн. грн, за які планується виконати ремонти 25 вулиць в селах Подвір'ївка, Зелена, Перківці, Ленківці, Новоселиця, Лівинці, Іванівці, Нагоряни, Оселівка, Дністрівка, Вовчинець, Вартиківці, Комарів, Слобідка, Коновка, Бурдюг, Козиряни, Росошани, селищі Кельменці. На сьогоднішній день філією «Кельменецький райавтодор» вже завершено поточний ремонт вулиці Механізаторів у с.Іванівці вартістю 99 тис.грн. За кошти обласного дорожнього фонду в сумі 1,8 млн. грн. планується виконати капітальні ремонти під'їзних доріг до сіл Бернове, Вовчинець, Лукачани та поточні ремонти таких доріг до Нагорян і Перківців. Станом на 1 серпня філією «Кельменецький райавтодор» виконано 1220 м² ямкового ремонту доріг державного значення на загальну суму 300 тис.грн.

Для успішного провадження будівельної діяльності відділом містобудування, архітектури, інфраструктури та житлово-комунального господарства районної державної адміністрації замовникам надаються вихідні дані у терміни, передбачені діючим законодавством. З початку року видано 19 містобудівних умов та обмеження забудови земельних ділянок, 26 будівельних паспортів та 5 паспортів прив'язки тимчасових споруд для провадження підприємницької діяльності.

Збільшенню обсягів виконання ремонтних робіт, особливо на комунальних дорогах, в значній мірі сприяє ТОВ «Вороновицький щебеневий кар'єр». За шість місяців поточного року підприємством вироблено 12,9 тис.м³ щебеню, що становить 105,7% до аналогічного періоду минулого року.

Районна державна адміністрація й надалі приділятиме особливу увагу розвитку будівельного сектора економіки району.

За інтерв'ю подякувала Надія Паук.

Юрій ГУСАК,

начальник управління економічного розвитку та інфраструктури Хотинської районної державної адміністрації

Інвестиційні проекти Хотинщини: плани та їх реалізація

Забезпечення стабільного соціально-економічного розвитку району вимагає нарощування інвестиційних ресурсів, розширення структури інвестиційних джерел та оптимізації напрямків їх вкладень. На сьогодні Хотинською райдержадміністрацією визначені пріоритетні напрями залучення інвестицій: - в розвиток туристичної сфери, адже на території району знаходиться Хотинська фортеця – цитадель 13-18 століття, що визнана одним із 7 чудес України; - у розвиток сільського господарства (розвиток тваринництва та рослинництва), будівництво та впровадження свинокомплексів на незадіяних земельних ділянках, розведення птиці, вирощування овочів та фруктів, будівництво фруктовосховищ; - в розвиток житлового будівництва, будівництво та введення в експлуатацію житлових будинків.

На Хотинщині постійно ведеться робота, спрямована на реалізацію інвестиційної політики в районі та покращення інвестиційного клімату. Інвестиції в економіку району залучаються шляхом отримання субвенцій з

державного бюджету місцевими бюджетами, вкладенням власних коштів підприємств, населення в індивідуальне житлове будівництво та за рахунок інвесторів.

За січень–червень п.р. підприємствами району за рахунок усіх джерел фінансування освоєно 12415 тис.грн. капітальних інвестицій. Найвагомішу частку з них (99,9% від загального обсягу) склали інвестиції в матеріальні активи.

За рахунок власних коштів підприємств та організацій освоєно 68,0% від загального обсягу капітальних інвестицій.

Найбільшими об'єктами, що введені в експлуатацію протягом I півріччя 2013 року були:

- реконструкція приміщення магазину під аптеку с. Клішківці МПП «Білфед ВМ»;
- реконструкція квартири під магазин по продажу товарів повсякденного вжитку, місто Хотин Балицька О.О.;
- реконструкція приміщення котельні під магазин продажу будівельних матеріалів,

місто Хотин вул. Шевченка ,59 площею 514 м²

; - будівництво сховища на 600 т, площею 524 м² ТОВ «Агро-Дан» село Данківці.

В I кварталі 2012 року ТОВ «Аполло» розпочато будівництво готельно-туристичного комплексу в м. Хотин по вул. Річній., об'єкт розташовується на земельній ділянці площею 2,15 гектара. На цей час готовий фундамент, вимурувана з цегли споруда ресторану на 200 місць. Зараз здійснюється кладка стін першого поверху готелю на 40 місць з усіма необхідними спорудами. До об'єкту прокладена вітка водогону протяжністю 250 метрів, підведено лінію електропередач, встановлено трансформаторну підстанцію та облаштовано 70 відсотків огорожі.

Готельно-туристичний комплекс обслуговуватиме не лише туристів, а надаватиме послуги жителям Хотина та сусідніх населених пунктів. Для цього заплановано облаштувати два плавальних басейни з елементами аквапарку.

Буде споруджено й інші об'єкти інфраструктури, необхідні для відпочинку містян та гостей перлини над Дністром.

Інформація про реалізацію інвестиційних проектів, які впроваджувалися в Хотинському районі (2011- 2012 рр.)

У 2011 році до дирекції Всеукраїнського конкурсу проектів та програм розвитку місцевого самоврядування Державного Фонду сприяння місцевому самоврядуванню в Україні були подані два проекти Атацькою та Крутеньківською сільськими радами.

Завдання проекту «У селі Атаки без води і не туди, і не сюди» полягали у бурінні свердловини та прокладанні водогону від свердловини до точки врізання свердловинного водогону у існуючу водопровідну систему села.

Згідно передбачених проектом обсягів фінансування робіт щодо забезпечення села Атаки питною водою склав 197,0 тис. грн. з них: 52.0тис.грн кошти сільської ради; 5.0тис.грн. кошти районного бюджету; 40.0тис.грн кошти громади села; 100.0тис.грн. кошти державного

бюджету. Передбачені проектом роботи будуть завершені у 2013 році.

Завдання проекту «Полігон енергозбереження у комунальних закладах села Крутеньки» полягали у заміні віконних рам та зовнішніх дверей у будівлі дошкільного закладу та проведенні комплексного благоустрою території. Згідно об'ємів фінансування робіт передбачених проектом загальний обсяг залучених коштів склав 165,0 тис. грн. з них: 20.0тис.грн. кошти сільської ради; 20.0тис.грн. кошти районного бюджету; 30.0тис.грн. кошти організацій партнерів; 95.0тис.грн. кошти державного бюджету.

Передбачені проектом заходи завершені у 2012 році.

Проект «Громадська увага до проблем літніх людей через Хотинське районне товариство репресованих «Діалог поколінь» реалізується спільно Хотинською районною радою та районним товариством політв'язнів та репресованих.

Інвестором проекту є Всеукраїнська благодійна організація «Турбота про літніх в Україні» (обсяг інвестицій складає 17845 Євро). Завданням проекту було створення відповідних умов для активної життєдіяльності людей похилого віку, які постраждали від гніту тоталітарних режимів, облаштування постійного місця зустрічей людей похилого віку, розташування постійно-діючої меморіальної експозиції та проведення освітніх заходів передбачених проектом.

У рамках Програми «За життя в чистому довкіллі» Міжнародного фонду «Відродження»

будівництво турцентру

Шировецькою сільською радою та громадською організацією «Нептун» реалізовано проект «Очищення водної мережі озера Джулин та недопущення його засмічення». Загальний обсяг залучених коштів склав 85.0 тис.грн.

У 2011 році переможцем Всеукраїнського конкурсу проектів та програм розвитку місцевого самоврядування Державного Фонду сприяння місцевому самоврядуванню в Україні також стала і Хотинська міська рада, яка реалізувала Проект «Збільшення туристичної привабливості та фінансової самодостатності Хотина шляхом розвитку зеленої інфраструктури». Завдання проекту полягали у придбанні засобів малої механізації та проведення робіт з благоустрою міста.

Загальний обсяг залучених коштів склав 210.0 тис. грн.

Завдяки участі в інвестиційних проектах в 2011-2012 роках у розвиток соціальної сфери району залучено 657 тис.грн. та 17845 Євро. До проектів-переможців відбору 2012 року Всеукраїнського конкурсу проектів та програм розвитку місцевого самоврядування Державного Фонду сприяння місцевому самоврядуванню в Україні також увійшли:

- Проект «Ростуть українці – їм треба садочок! (Нова група для 20-ти дошкільнят у буковинському селі Рукшин)» поданий Рукшинською сільською радою. Завданням проекту є проведення комплексу будівельно-ремонтних та організаційних робіт з добудови, облаштування та відкриття додаткової дитячої групи та сучасних санітарно-гігієнічних приміщень у ДНЗ на основі використання нових технологій енергозбереження та автономного водо- і тепlopостачання і водовідведення. Запланований обсяг коштів, необхідних для реалізації проекту та джерела його фінансування 206.0 тис. грн. з них: 100.0 тис.грн. кошти Фонду, 57.0 тис. грн. кошти сільської ради, 30.0 тис.грн. кошти Хотинської районної ради, 19.0 тис.грн. кошти партнерів проекту (приватні підприємства та підприємці). Проект реалізовуватиметься до кінця 2013 році.

- Проект «Розвиток інфраструктури міста Хотина задля збільшення туристичного потоку та міських фінансів» поданий Хотинською

міською радою у партнерстві із комунальним підприємством «Хотинблагоустрій» Хотинської міської ради, Державним історико-архітектурним заповідником “Хотинська фортеця”, Хотинською міською громадською організацією “Цитадель” та за координації Подільсько-Буковинського туристичного кластера «Подільсько-Буковинське намисто» і громадськістю міста.

Запланований обсяг коштів, необхідних для реалізації проекту та джерела його фінансування 390.3 тис.грн. з них: 200.0 тис.грн. кошти Фонду, 97.6 тис.грн. кошти міської ради, 92.7 тис.грн. кошти партнерів проекту. Проект реалізовуватиметься протягом 2013-2014 роках.

- Проект «Очищення водою Шировецької сільської громади задля реалізації її продуктивного та рекреаційного потенціалу і підвищення екологічної безпеки» поданий Шировецькою сільською радою. Завданням проекту є створення належного санітарно-епідеміологічного стану на території Шировецької сільської ради шляхом проведення заходів спрямованих на очищення каскаду водою та формування умов для покращення рівня життя громади та безпечного використання водних ресурсів на всій території даного регіону. Запланований обсяг коштів, необхідних для реалізації проекту та джерела його фінансування 75.2 тис.грн. з них: 40.0 тис.грн. кошти Фонду, 10.7 тис.грн. кошти сільської ради, 24.5 тис.грн. кошти партнерів проекту.

Проект реалізовується протягом 2013 році.

Василь, БУКОВЕЙ,

начальник відділу розвитку територій та комунальної власності Кіцманської районної ради

Залучення інвестицій - пріоритетний напрямок роботи Кіцманської районної ради

Кіцманський район є досить перспективним регіоном з точки зору потенціалу економічного розвитку та інвестиційної привабливості. Основними складовими інвестиційної привабливості є:

- Унікальне географічне положення та багатство природних ресурсів;
- Соціально-політична стабільність;
- Міжнародне співробітництво - Кіцманський район підтримує дружні зв'язки із Бельським повітом Республіки Польща в рамках Договору про дружні відносини, який було підписано 24 серпня 2003 року, здійснюється обмін досвідом в різних сферах соціально-економічного розвитку;

- Природно-ресурсний потенціал краю створює необхідні умови для вкладення інвестицій з метою розвитку галузей харчової промисловості (ДП «Неполовецький КХП», ТОВ «Букофрут» - на даний час одне із найбільших підприємств області з іноземним капіталом, ТОВ «УПГ-Інвест»), будівельної галузі (СП «Киселівський цегельний завод», Чернівецький гравійно-піщаний кар'єр) та сільського господарства (ПСИ «Мамаївське», СВК «Зоря», ТОВ «Валявське», АТЗТ «Мирне»).

Всі вищенаведені фактори обумовлюють вигідність вкладення інвестицій в економіку Кіцманського району.

Робота районної ради та державної ад-

міністрації в цілому та в галузі інвестиційної діяльності зокрема, спрямована на неухильне виконання законів України, указів та розпоряджень Президента України, актів і доручень Кабінету Міністрів України, центральних органів виконавчої влади, обласної державної адміністрації, рішень обласної ради, програми економічного і соціального розвитку Кіцманського району та бюджету району.

П'ятою сесією районної ради шостою скликання була затверджена Програма сприяння залученню інвестицій в економіку Кіцманського району на 2011 - 2015 роки.

В рамках даної програми та завдяки вжитим заходам і спільним діям районної ради і райдержадміністрації в районі вдалося не тільки утримати позитивні тенденції розвитку району, але і забезпечити економічне зростання.

В розвиток економіки району за рахунок усіх джерел фінансування за січень-червень 2013 року вкладено 69,4 млн.грн., що на 22,6% ніж за відповідний період 2012 року (56,6 млн. грн.), зокрема: у житлове будівництво - 47,3 млн.грн, сільське господарство - 16,0 млн.грн., промисловість - 0,5 млн.грн.

Найбільш вагому частину (68,1%) капітальних інвестицій освоєно за рахунок коштів населення в індивідуальне житлове будівництво, що складає 47,3 млн.грн. Темп зростання становить 111,5% до 2012 року (42,4 млн.грн.).

За I півріччя 2013 року індивідуальними забудовниками району введено в експлуатацію 65 житлових будинки загальною площею 13271,0 м кв., (за I півріччя 2012 року - 64 будинки заг. площею 11835,0 м.кв.).

Темп зростання обсягу введення житла в експлуатацію за січень-червень 2013 року складає 101,6 % до показника відповідного періоду 2012 року.

Протягом I півріччя поточного року в експлуатацію було також введено об'єкти іншого призначення, зокрема:

- кафе-бар за адресою смт. Лужани вул. Центральна, 120-А;
- магазин «Будівельні матеріали» в с.Мамаївці, вул.Шевченка 31-Г;
- торгово-побутовий комплекс в смт. Неполоківці, вул. Магістральна, 35;
- будівлю торгового павільйону-кафе за адресою с. Біла, вул. Центральна, 31В;
- здійснено реконструкцію магазину в с. Берегомет. по вул. Головній. 21.

В галузі сільського господарства відбулось значне збільшення обсягу залучених капітальних інвестицій відносно I півріччя 2012 року. В цілому, за січень-червень поточного року обсяг капітальних інвестицій по с/г організаціях склав біля 16,0 млн.грн.(+5,0 млн.грн. до 2012р.)

Основними підприємствами, які спрямовували кошти у будівництво та придбання необоротних матеріальних активів, були ТОВ АТЗТ «Мирне» - 7462,0 тис.грн. (переведення в основне стадо 198 голів ВРХ, закупка обладнання); ТОВ «Драчинецьке - 1» - 2236,0 тис.грн. на будівництво цеху по забою птиці в с.Шипинці (завершення будівництва та обладнання виробництва необхідним устаткуванням планується до кінця III кварталу 2013 року), ПСП «Мамаївське» - 1721,0 тис.грн. (будівництво ресторану в с.Мамаївці); ТОВ «Валявське» - 2475,0 тис.грн. (придбання техніки: трактора, культиватора, плугів та катків, проведення реконструкції корівника та здійснення ремонту квартир); ТОВ «Колосок - 1» - 576,0 тис.грн. (переведення в основне стадо 39 голів ВРХ, здійснення капітального ремонту обладнання, придбання вантажного автомобіля), ТОВ

«Агрофірма Ошихлібська» - 658,0 тис.грн. на придбання обладнання та устаткування, СВК «Зоря» - 599,0 тис.грн. (переведено в основне стадо 89 голів ВРХ).

Обсяг капітальних інвестицій промислових підприємств району за січень-червень 2013 року показав негативну динаміку та склав 50% (близько 493,0 тис.грн.) обсягу капіталовкладень відповідного періоду 2012 року.

Зокрема, ДП «Неполоківський комбінат хлібопродуктів» інвестувало кошти в розмірі 187,0 тис.грн. на придбання компресора вартістю 164,0 тис.грн. та білизноміра, ГОВ «Буковинська цегла» - в сумі 129,0 тис.грн. на ремонт будівлі, обладнання (пресу, печі) та придбання транспортних засобів, ТОВ «Букофрут» - 95,0 тис.грн. на придбання обладнання для виробництва.

Станом на 01.07.2013 року загальний обсяг прямих іноземних інвестицій 13-ти підприємств району склав 16607,1 тис.дол. США, темп зростання обсягу прямих іноземних інвестицій до початку року склав 100,1%.

За обсягом прямих іноземних інвестицій в розрахунку на одиницю населення район займає лідируючу позицію в області із показником 237,0 дол.США.

Прямі іноземні інвестиції з початку інвестування здійснювали нерезиденти з 9 країн світу. Найвагоміші внески іноземного акціонерного капіталу в економіку району зробили нерезиденти з Кіпру.

Значні обсяги інвестицій зосереджено на підприємствах переробної промисловості - 91,2% загального обсягу прямих іноземних інвестицій, внесених в економіку району. Найвагоміші внески зробили інвестори ТОВ «Букофрут» (виробництво овочевих та фруктових соків) - 9847,7 тис.дол.США, 817,85 тис.грн., 3744,95 тис.євро (Кіпр).

Найбільше коштів інвестовано в сільгосппідприємства нерезидентами із Кіпру в ПН «Інтерагроком» - 725,0 тис.дол.США, 2469,0 тис.грн., 100 тис.євро (вирощування зерняткових та кісточкових фруктів), ТОВ «Агрофірма Оршівська» - 4,9 тис.євро. ТОВ АТЗТ «Мирне» - 4,2 тис.євро (вирощування зернових та технічних культур) і Російської Федерації в ПП «Ві-

кторія» 388,3 тис.грн. на виробництво готових кормів, розведення свиней. В загальному обсязі, прямі іноземні інвестиції підприємств галузі сільського господарства склали 7,5 %. В галузі освіти впроваджуються проекти, спрямовані на покращення євроінтеграційних процесів, зокрема вчителі Лужанського ЗНЗ I-III ступенів брали участь в проекті «Шкільна академія українсько-польського підприємництва», який був організований Центром розвитку освіти у Варшаві ОРЕ спільно з інститутом післядипломної педагогічної освіти Львівської області. В рамках проекту вчителі пройшли підготовку в інститутах післядипломної педагогічної освіти м. Чернівці та Івано-Франківська. В ході реалізації проекту в Лужанському ЗНЗ I-III ступенів створено шкільний клуб підприємництва «Лідер», який має свій блог, де висвітлюється вся робота клубу.

Також, з метою вирішення актуальних проблем органів місцевого самоврядування до відома місцевих рад району постійно доводиться інформація про проведення Всеукраїнського конкурсу проектів та програм розвитку місцевого самоврядування в Україні та рекомендовано взяти активну участь в розробці проектів. За результатами здійснених заходів, органами місцевого самоврядування району (районною радою, Нижньостановецькою (2), Брусницькою, Валявською, Дубовецькою, Нижньостановецькою, Суховерхівською, Южинецькою та Верхньостановецькою) підготовлено 10 проектів на загальну суму 1493,8 тис.грн. та направлено на конкурсний відбір:

1. Створення парку медоносних культур для стимулювання розвитку бджільництва та АПП-терапії (лікування продуктами бджільництва) – реалізація проекту в с.Нижні Станівці та Берегомет (вартість - 432,0 тис.грн.);
2. Розвиток туристичної діяльності та курортної справи на території Брусницької сільської ради (100,0 тис.грн.);
3. «Тепло і затишок дітям» - заміна вікон та дверей на металопластикові, здійснення енергозберігаючих заходів в ДНЗ с.Валява (124,4 тис.грн.);
4. Покращення умов перебування учнів в Дубовецькому ЗНЗ 1-2 ступенів, шляхом запро-

вадження енергозберігаючих технологій (127,2 тис. грн.);

5. Проект за напрямом енергозбереження - заміна вікон та дверей на металопластикові в ДНЗ с.Нижні Станівці (125,0 тис.грн.);
6. Облаштування вуличним освітленням с.Нижні Станівці (125,0 тис.грн.);
7. Створення сприятливих умов для навчання та всебічного розвитку дітей-дошкільнят в Суховерхівському ДНЗ (здійснення капітального ремонту; 131,2 тис.грн.);
8. Проект на тему «Забезпечення належних умов перебування дітей в дитячій дошкільній установі с.Верхні Станівці» (100,0 тис.грн.);
9. Облаштування вуличного освітлення в с.Южинець (129,0 тис.грн.);
10. Проект в контексті реформування галузі охорони здоров'я - «Створення на базі сільського ФАПу амбулаторії загальної практики сімейної медицини в с.Оршівці» (100,0 тис.грн.)

Також, з метою залучення грантових коштів в розвиток аграрної інфраструктури було подано на конкурсний відбір Програми ЄС «Підтримка політики регіонального розвитку» концептуальну ноту проекту :»Створення сільськогосподарського кластеру в Кіцманському районі» на суму 500,0 тис. євро.

Районна рада та органи місцевого самоврядування періодично надають інформаційну та методичну допомогу щодо підготовки та просування інвестиційних проектів суб'єктам господарювання, фізичним особам, громадським організаціям. Необхідно зазначити, що інвестиційна привабливість району полягає і в повсякденній кропіткій праці структур району, які прикладають максимум зусиль, про що свідчить аналіз щорічних рейтингових показників, які включають в себе оцінку сфери реального та соціального сектору, сферу державних фінансів, підтримку бізнесу, сферу охорони здоров'я та освіти.

Герцаївський район розвиває міжнародні проекти

У лютому 2011 програма «БІБЛІОМІСТ» оголосила переможців другого раунду конкурсу з організації нових бібліотечних послуг з використанням вільного доступу до Інтернету. Відбір пройшли 730 бібліотек із усіх куточків країни, серед яких були й п'ять бібліотек – філій (Центральна районна бібліотека, бібліотеки сіл: Куликівка, Горбова, Годинівка, Тернавка) Герцаївської централізованої бібліотечної системи (далі ЦБС). Запорукою успіху для керівництва ЦБС, районної ради та сільських рад стало ретельне планування проекту та чітке бачення цілей. Місцева влада зпочатку зрозуміла й сприймала місцеві книгозбірні як справжні центри громади, планово виділяючи їм значні ресурси, добре розуміючи важливість новітніх технологій для громади. Окрім близько 37 тисяч гривень які влада – партнер виділила на ремонт приміщень, опалення, заміна вікон, дверей, закупівлю меблів, у рамках районної програми комп'ютеризації бібліотек книгозбірня села Тернавка № 1 отримала принтер, внесено на всі 5 бібліотек, абонентну плату за Інтернет протягом 4 років.

Завдяки реалізації цього проекту дані бібліотеки отримали 15 комп'ютерів з відповідним обладнанням. Це дало можливість відкрити для громади Інтернет – центри у яких сьогодні активно запроваджуються нові бібліотечні послуги з використанням вільного доступу до Інтернету, а також бібліотеки стали майданчиками для інтерактивного спілкування громади

і влади різних рівнів.

Оскільки сучасне суспільство пропагує відкрите та безперешкодне використання інформації та ідей, бібліотекарі спільно з владою ставлять за мету подолання бар'єрів та сприяння міжнародній співпраці особливо в історично споріднених регіонах.

Хорошим взірцем роботи у цьому напрямку був транскордонний проект «Бібліотеки – відкриті ворота до знань» який реалізовувався румунською Бібліотекою Буковини ім. І.Г.Сбієру, Сучавська повітова рада та музеєм Буковини спільно з українським партнером, Чернівецькою обласною універсальною науковою бібліотекою (далі ЧОУНБ) ім. М. Івасюка. Також партнером цього проекту була й Герцаївська ЦБС. В результаті цього проекту бібліотечний фонд поповнився на 300 екз. румуномовних книг. Перед бібліотеками району поставлені пріоритетні завдання: внесення змін до регіональної бібліотечної політики завдяки адвокації взаємодії бібліотеки з органами місцевої

влади, забезпечення реалізації конституційних прав громадян в отриманні доступу до інформації та розширення соціального партнерства бібліотеки, влади та громади.

Ще один Міжнародний проект «Фольклористична монографія українців Сучавського повіту та румунів Чернівецької області» в партнерстві з обласним управлінням культури Чернівецької ОДА та Сучавським повітом, Румунія в якому партнером була й Герцаївська ЦБС посприяв у поповненні бібліотечного фонду даної ЦБС на 125 екз. румуномовних книг.

Враховуючи, що категорія населення з обмеженими можливостями є однією з пріоритетних груп в наданні бібліотечних послуг Герцаївського району центральна районна бібліотека в партнерстві з відділом культури, національностей та релігій РДА, районною та сільським радами, управлінням праці та соці-

ального захисту населення, районним територіальним центром соціального обслуговування, районне товариство інвалідів, місцевими підприємцями, релігійними громадами започаткували з липня 2013 року по липень 2014 року проект «Бібліотека – територія добра та милосердя». Мета цього проекту: збільшення кількості користувачів, допомогти людям з обмеженими можливостями вести повноцінний спосіб життя, розвивати їх індивідуальні здібності та інтнрси, ствоаення зони толерантності на подолання соціальної ізольованості, де будуть надаватися інформаційні та психологічні послуги, а також можливість користуватись ресурсами Інтернет.

матеріал наданий Герцаївською районною радою

З ПОЧАТКУ РОКУ В ОБЛАСТІ ПРАЦЕВЛАШТОВАНО ПОНАД 8 ТИСЯЧ ЛЮДЕЙ, З ЯКИХ 4952 БУЛИ БЕЗРОБІТНИМИ

30 вересня, на апаратній нараді в. о. директора Чернівецького обласного центру зайнятості Ольга Шевчук повідомила про стан виконання програми зайнятості населення за вісім місяців цього року. «З метою забезпечення реалізації державної політики зайнятості населення, на виконання соціальних ініціатив Президента України розпорядженням голови облдержадміністрації затверджено Програму зайнятості населення Чернівецької області на період до 2017 року, - зазначила вона. - В цій програмі враховано новели нової редакції Закону України «Про зайнятість населення» та зміни, що відбуваються на ринку праці та в економіці області.

З початку року соціальними послугами служби зайнятості скористалося понад 25,1 тис. осіб, в тому числі 21,1 тис. безробітних».

За словами Ольги Шевчук, за цей період працевлаштовано 8287 людей, серед яких 4952 були безробітними. Рівень працевлаштування безробітних склав 23,4%, що на 2,7% більше в порівнянні з аналогічним періодом

минулого року.

«Для сприяння самозайнятості населення Чернівецької області 89 безробітних, які виявили бажання провадити підприємницьку діяльність, отримали одноразово виплату допомоги по безробіттю для організації підприємницької діяльності на суму 860 тис. гривень. Середній розмір такої виплати склав 9663 гривні», - зауважила посадовець.

Ольга Шевчук сказала, що за направленнями служби зайнятості проходили професійну підготовку, перепідготовку та підвищення кваліфікації 2760 безробітних буковинців, з них працевлаштовано 2147 осіб. «Для підвищення конкурентоспроможності громадян віком старше 45 років обласною службою зайнятості станом на кінець вересня видано 138 ваучерів. Окрім цього, завдяки проведеній профорієнтаційній роботі, яка спрямована на забезпечення ефективної зайнятості населення, цими послугами охоплено майже 44 тис. осіб», - зазначила Ольга Шевчук.

прес-служба ОДА

Олексій ГРУШКО,

голова Чернівецької обласної громадської організації «Буковинська агенція ініціатив та розвитку» - Чернівецької філії Спільного технічного секретеріату Спільної організаційної програми Румунія-Україна-Республіка Молдова 2007-2013

Олексій ВОЛОЦУК,

старший експерт Чернівецької обласної громадської організації «Буковинська агенція ініціатив та розвитку» - Чернівецької філії Спільного технічного секретеріату Спільної організаційної програми Румунія-Україна-Республіка Молдова 2007-2013, кандидат політичних наук

Перспективи та результати впровадження Спільної операційної програми Румунія-Україна-Республіка Молдова 2007-2013 на території Чернівецької області

Спільна операційна програма Румунія-Україна - Республіка Молдова – один з інструментів фінансування Європейського інструменту сусідства і партнерства, який здійснюється на зовнішніх кордонах ЄС протягом 2007 – 2013рр. Мета програми – формування зв'язків між цими трьома країнами, для допомоги прикордонним областям у подоланні спільних проблем розвитку, співробітництва і пошуку спільних рішень.

Операційна програма надає підтримку людям, які проживають на прикордонних територіях для розвитку економіки прикордонної території, для протистояння екологічним

проблемам і підвищення їх готовності до надзвичайних ситуацій. Програма також сприятиме взаємодії між людьми і громадами, що проживають на прикордонних територіях. Фінансування ЄК Операційної програми складає 126,72 мільйонів євро на період 2007 - 2013рр. Програма фінансується Європейським інструментом сусідства і партнерства (ППС ЄІСП) і національними бюджетами країн-учасниць.

Спільна Операційна Програма Румунія-Україна-Республіка Молдова 2007-2013 стартувала одночасно з іншими програмами транскордонного співробітництва, які також є важливими для прийнятної території програми

Romania-Ukraine-Republic of Moldova
CROSS BORDER COOPERATION

(наприклад, Спільна Операційна Програма Басейн Чорного моря 2007-2013 і Програма ТКС ЄІСП Угорщина-Словаччина-Румунія-Україна).

Згідно з програмою до її основної зони входять наступні території: повіти Сучава, Ботошань, Яси, Васлуй, Ґалаць і Тульча з Румунії; Одеська і Чернівецька області з України і вся територія Республіки Молдова. З метою позитивного впливу на співпрацю у прикордонній зоні додатково були включені деякі прилеглі території: повіт Бреїла з Румунії, Івано-Франківська, Вінницька області, а також десять районів Хмельницької і дванадцять районів Тернопільської області.

Для виконання своїх завдань програма спирається на обмежене число проблем, які з легкістю можна розв'язати на транскордонному рівні, і політик, в рамках яких можна отримати максимальні результати на транскордонному рівні. Головна роль програми – підвищення ступеня співпраці на території програми, і таким чином, більшість заходів стосуватимуться розвитку мереж та інших форм партнерства і співробітництва. У світлі вищевикладених завдань було вирішено, що наступні пріоритети лежатимуть в основі Програми 2007-2013:

I пріоритет: Створення більш конкурентоспроможної транскордонної економіки;

II пріоритет: Виклики навколишнього середовища і готовність до надзвичайних ситуацій;

III пріоритет: Співробітництво між людьми.

Кожний проект, для якого подається заявка на отримання гранту, повинен відповідати

вимогам одного з даних пріоритетів.

Протягом програмного періоду у Чернівецькій області було реалізовано/реалізуються ряд транскордонних проектів, а саме:

I пріоритет:

- Чернівецький національний університет імені Юрія Федьковича. “Історико-етнографічна спадщина – частина сталого розвитку туризму на Буковині”. Розмір гранту – 1326869,25 Євро.

- Міська громадська організація “Чернівецький бізнес-центр”. “Перетинаючи кордони: розвиток гірського туризму. Розмір гранту – 334645,05 Євро.

II пріоритет:

- Новоселицька районна державна адміністрація. “Підвищення безпеки життєдіяльності в долині річки Прут”. Розмір гранту – 1255873,58 Євро.

III пріоритет:

- Заставнівська центральна районна лікарня. “Використання провідних європейських медичних практик – основа покращення якості медичних послуг в регіоні”. Розмір гранту – 132028,78 Євро.

- Чернівецька міська рада. “Створення мережі подієвого туризму на Буковині”. Розмір гранту – 149490,00 Євро.

- Глибоцька районна рада. “Культура Буковини – відродження забутого”. Розмір гранту – 69845,30 Євро.

- Чернівецька обласна асоціація “Мотоспортивний клуб Валбер”. “Спорт, що поєднує долі. Молоді спортсмени”. Розмір гранту – 145368,00 Євро.

Найближчим часом очікується підписання грантових контрактів щодо впровадження великих інфраструктурних проектів в рамках Спільної Операційної Програми транскордонного співробітництва “Румунія-Україна-Республіка Молдова 2007-2013” організаціями Чер-

нівецької області. Зокрема, Держмитслужбою України на базі Чернівецької обласної митниці буде реалізовуватися проект “Облаштування міжнародних автомобільних пунктів перетину кордонів “Крансоїльськ”, “Дяківці” (загальний бюджет проекту – близько 3,5 млн євро), направлений на вдосконалення існуючої митної інфраструктури для доведення її до стандартів ЄС і, як наслідок, відкриття додаткових автомобільних міжнародних пунктів перетину кордону у Чернівецькій області.

Крім того, у проекті “Попередження і захист від паводків у верхній частині басейнів річок Прут і Сірет шляхом впровадження сучасної системи моніторингу з автоматичними станціями EAST AVERT” передбачено виділення трьом чернівецьким організаціям (Дністровсько-Прутське басейнове управління водних ресурсів, Чернівецький обласний центр з гідрометеології, ДНТЦ “Екоресурс”) сумар-

ного бюджету у 4,5 млн. Євро на облаштування мережі автоматичних станцій та системи моніторингу рівня води на річках Чернівецької та Івано-Франківської областей.

Участь Чернівецької області у європейських транскордонних проектах дозволяє не лише вирішувати спільні економічні та інфраструктурні проблеми, але й сприяє впровадженню ідей євроінтеграції на регіональному рівні та поглибленню добросусідських відносин.

Спільна операційна програма Україна-Румунія-Республіка Молдова є ще одним інструментом налагодження співпраці та взаєморозуміння з сусідніми державами.

Участь у Програмі – це реальна можливість практичної реалізації євроінтеграційних прагнень України, тому активна участь у проектах ЄС сприяє наближенню України в цілому та окремих її регіонів до європейських стандартів.

Ігор БАБ'ЮК,

директор Буковинського центру виборчих технологій

Участь громадян в процесі прийняття рішень органами місцевого самоврядування

Згідно статті п'ятої Конституції України - носієм суверенітету і єдиним джерелом влади в Україні є народ. Народ здійснює владу як безпосередньо так і через органи державної влади та органи місцевого самоврядування. Отже виходить, що основою місцевого самоврядування в Україні є громадяни України, які проживають в межах відповідної територіальної громади, і які готові самостійно (а також через органи влади) вирішувати проблеми цієї громади та задовольняти потреби громадян, які проживають в межах відповідної території.

Проте, в реальному житті українське місцеве самоврядування виглядає як штучно утворена система, яка не відповідає ні запитам, ні потребам місцевої громади. В більшості населених пунктах Чернівецької області, як і в Україні місцеві ради та виконавчі органи місцевого самоврядування живуть самі по собі, на свій власний розсуд вирішуючи проблеми місцевої громади. А жителі відповідної територіальної громади живуть відокремлено (в межах власного домогосподарства чи-то квартири) не бажаючи нічого вирішувати на користь власної громади.

Причиною такого стану є:

- наслідки адміністративно-командного

управління територіями, яке залишилось нам у спадок від радянсько-комуністичного минулого;

- а також декларативність статей Закону України «Про місцеве самоврядування», які стосуються форм безпосередньої участі громадян у місцевому самоврядуванні.

На відміну від уявлень про радянську організацію місцевої влади, де першоджерелом владних функцій була відповідна рада, первинним елементом системи місцевого самоврядування визнається територіальна громада, яка здійснює самоврядування в порядку, встановленому законом як безпосередньо, так і через своїх представників, яких вона обирає, та виконавчі органи місцевого самоврядування.

Головними формами реалізації громадянами на участь в управліннях місцевими справами є: **місцевий референдум, загальні збори громадян за місцем проживання, місцеві ініціативи, громадські слухання, діяльність органів самоорганізації населення та безпосередні звернення громадян.**

Деякі форми громадської участі регламентуються окремими законами України («Про всеукраїнський та місцеві референдуми», «Про органи самоорганізації населення» чи-то «Про

звернення громадян»). Інші повинні бути **розписані в статуті територіальної громади**. Причому останнє в Чернівецькій області практично не вирішується як на рівні малих міст, так і на рівні сіл та селищ.

Якщо говорити про українські закони, які стосуються безпосередніх форм участі громадян в місцевому самоврядуванні, то вони також в більшості випадках залишаються нереалізованими на місцевому рівні. **Чи багато ми чули про місцеві референдуми на рівні сільської територіальної громади, чи хто-небудь знає про зареєстровані квартальні або вуличні комітети, які активно діють в селах, селищах чи малих містах.**

Під час зустрічі з сільськими селищними, міськими головами в рамках реалізації проекту «Народом обраний – народу прозвітуй!» експерти Чернівецької обласної громадської організації «Комітет виборців» неодноразово стикалися з відвертим нерозумінням з боку керівників найнижчої ланки органів місцевого самоврядування щодо потреби затверджувати на сесіях статуту територіальних громад. Більшість з керівників або відверто не розуміють процесів громадської участі в місцевому самоврядуванні, або вважають, що громадянам такі форми активної участі як публічні слухання, чи-то місцеві ініціативи зовсім не потрібні. *А на загальні збори громадян, які часто проводяться виключно за ініціативою місцевих владників і так приходить дуже мало громадян (від 20 до 50 чоловік).* Головною причиною вони називають пасивність громадян, а також відсутність зразків документів, які можна було б подати на розгляд сесії відповідної ради.

Якщо говорити про підвищення активності громадян, то хто як не сільський, селищний, або міський голова та депутати місцевих рад повинні бути прикладом та локомотивом в даному напрямку. Саме вони були названі лідерами територіальної громади під час минулих місцевих виборів. Одним із завдань місцевих депутатів, і є мотивування та активізація громади на вирішення конкретних місцевих проблем.

З метою усунення другої претензії місцевих голів, Чернівецька обласна громадська організація «Комітет виборців» пропонує в ко-

ристування посібник **«Обличчям до людей: примірні зразки місцевих нормативно-правових актів з громадської участі»**, який надає зразки нормативних документів що регламентують різноманітні форми громадської участі, і можуть бути використані для підготовки місцевих нормативних актів.

МІСЦЕВІ РЕФЕРЕНДУМИ

Питання організації і проведення референдумів в Україні регулюється статтями 72-74 Конституції України, Законом України «Про всеукраїнський та місцеві референдуми» (від 3 липня 1991 р). Окремі питання організації місцевих референдумів прописані в статті 7 Закону України «Про місцеве самоврядування в Україні» (від 21 травня 1997р.). Питання організації та проведення місцевого референдуму прописуються в статуті територіальної громади.

Місцевий референдум – це спосіб прийняття громадянами України шляхом голосування рішень з важливих питань місцевого значення. Відповідно до Конституції України рішення, прийняті місцевим референдумом, мають вищу юридичну силу по відношенню до рішень місцевих рад, на території яких він проводиться.

Предметом місцевого референдуму може бути: прийняття, зміна або скасування рішень з питань, віднесених законодавством України до відання місцевого самоврядування відповідних адміністративно-територіальних одиниць; прийняття рішень, які визначають зміст постанов місцевих рад та їх виконавчих і розпорядчих органів.

На місцеві референдуми можуть виноситися питання віднесені законодавством України до відання місцевого самоврядування відповідних адміністративно – територіальних одиниць, а також питання дострокового припинення повноважень відповідної ради та її голови. Виключно місцевими референдумами у відповідних адміністративно-територіальних одиницях вирішуються питання про найменування або перейменування сільрад, селищ, міст, районів, областей; питання про об'єднання в

одну однойменних адміністративно-територіальних одиниць, які мають спільний адміністративний центр; питання про зміну базового рівня місцевого самоврядування у сільських районах; питання про реорганізацію або ліквідацію комунальних дошкільних навчальних закладів, а також дошкільних навчальних закладів, створених колишніми сільськогосподарськими колективними та державними господарствами. На місцеві референдуми не виносяться питання про скасування законних рішень вищестоящих органів державно влади і самоврядування; питання, віднесені до відання органів суду і прокуратури; питання, пов'язані з обранням, призначенням і звільненням посадових осіб, що належать до компетенції відповідної місцевої ради та її виконавчих і розпорядчих органів.

Місцева рада призначає місцевий референдум на вимогу депутатів, що становлять не менш як половину від загального складу ради, або на вимогу, підписану однією десятою частиною громадян України, які постійно проживають на території відповідної адміністративно-територіальної одиниці і мають право брати участь у референдумі.

Місцева рада, що отримала підписану вимогу, оформлену згідно чинного законодавства повинна протягом місяця прийняти рішення про референдум з пропонованого питання, відхилити пропозицію у разі порушення законодавства, або прийняти рішення, яке пропонується без проведення референдуму.

Зміна рішень прийнятих місцевим референдумом, проводиться також референдумом. Зміну або скасування рішень прийнятих референдумом, може здійснити також місцева рада більшістю не менш як дві третини від загальної кількості депутатів з обов'язковим затвердженням на референдумі, який повинен бути проведений протягом шести місяців після внесення зміни або скасування.

З метою виявлення волі громадян при вирішенні важливих питань місцевого значення можуть проводитись місцеві дорадчі опитування громадян України (консультативні референдуми). Результати дорадчого опитування розглядаються і враховуються при прийнятті

рішень відповідними органами. Якщо проекти рішень місцевої Ради не відповідають результатам місцевого дорадчого опитування, такі рішення можуть бути прийняті лише більшістю не менш як дві третини від загальної кількості депутатів відповідної місцевої ради. Опитування громадської думки, що проводяться в іншому порядку, ніж передбачено Законом, або з питань, які відповідно до Закону не можуть виноситися на місцевий референдуми, не мають статусу дорадчого опитування громадян (консультативного референдуму) і правових наслідків, що з цього випливають.

ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ ГРОМАДЯН ЗА МІСЦЕМ ПРОЖИВАННЯ

Конституцією України (ст. 39) гарантує громадянам право збиратися і проводити збори. Загальні збори (сходи) громадян за місцем проживання включено також до Закону України «Про місцеве самоврядування в Україні» (ст. 8) Згідно з цим Законом загальні збори:

1. Загальні збори громадян за місцем проживання є формою їх безпосередньої участі у вирішенні питань місцевого значення.

2. Рішення загальних зборів громадян враховуються органами місцевого самоврядування в їх діяльності.

Згідно із Законом України «Про місцеве самоврядування» повноваження, порядок скликання і проведення загальних зборів громадян визначаються виключно Статутом територіальної громади.

Є досить багато питань, на які потрібно відповісти при розробці положень статуту щодо порядку скликання та проведення загальних зборів громадян за місцем проживання. Наприклад, найбільше нарікань з боку сільських, селищних голів було на те, що на загальні збори досить важко зібрати більше половини членів територіальної громади, що ставить під сумнів легітимність проведення таких зборів. Постає також питання хто крім сільського (або міського, селищного) голови та виконкому місцевої ради і в який спосіб може скликати загальні збори громадян за місцем проживання.

Отже, відповідаючи на зазначені вище питання потрібно для себе пояснити потребу у органах самоорганізації населення (вуличні або квартальні комітети), які можуть делегувати представників на місцеву конференцію представників за місцем проживання. Також потрібно передбачити можливість скликання загальних зборів за вуличним чи-то мікрорайонним принципом. При цьому передбачити, щоб ініціаторами проведення таких зборів могли бути також місцеві депутати (наприклад сільської ради), керівники відповідного ОСНУ, а також самі громадяни, мешканці відповідної територіальної громади.

Питання проведення загальних зборів громадян за місцем проживання може бути як складовою статуту територіальної громади, так і прийнято окремим положенням.

МІСЦЕВІ ІНІЦІАТИВИ

Місцеві ініціативи - це форма волевиявлення членів територіальної громади, що полягає в ініціюванні розгляду сільською, селищною радою будь-якого питання місцевого значення.

Відповідно до статті 140 Конституції України місцеве самоврядування здійснюється територіальною громадою як безпосередньо, так і через утворенні нею органи місцевого самоврядування. Виходячи з цього положення, стаття 9 Закону України "Про місцеве самоврядування в Україні" закріплює право членів територіальної громади ініціювати розгляд у відповідній раді (в порядку місцевої ініціативи) будь-якого питання, віднесенного до відання місцевого самоврядування. Це, наприклад, можуть бути питання, пов'язанні з: управлінням майном, що перебуває в комунальній власності; затвердженням програм соціально-економічного та культурного розвитку і контролем за їх виконанням; встановленням місцевих податків і зборів відповідно до закону; забезпеченням проведення місцевих референдумів та їх реалізації; утворенням, реорганізацією та ліквідацією комунальних підприємств, організацій і установ, а також здійсненням контролю за їх діяльністю; утворенням органів самоорганізації населення тощо.

Порядок внесення місцевої ініціативи на розгляд сільської, селищної ради визначається представницьким органом місцевого самоврядування (сільською, селищною, міською радою) або статутом територіальної громади. Надаючи таке право органам місцевого самоврядування, Закон допускає різні варіанти порядку внесення місцевої ініціативи на розгляд відповідної ради, що дає можливість найбільш оптимально врахувати історичні, національно-культурні, соціально-економічні та інші особливості здійснення місцевого самоврядування.

Також, сільська, селищна рада може прийняти Положення про місцеву ініціативу, в якому визначити порядок внесення на розгляд сільської, селищної ради місцевої ініціативи, оформлення ініціативи та порядок участі членів ініціативної групи в розгляді місцевої ініціативи відповідною радою тощо.

Місцева ініціатива, внесена на розгляд сільської, селищної ради у встановленому порядку, підлягає обов'язковому розгляду на відкритому засіданні цієї ради за участю членів ініціативної групи з питань місцевої ініціативи.

Рішення сільської, селищної ради, прийняте з питання, внесенного на її розгляд шляхом місцевої ініціативи, обнародується в порядку, встановленому представницьким органом місцевого самоврядування або статутом територіальної громади.

Потреба в здійсненні кроків місцевої ініціативи може виникнути у випадку певного «протистояння» між радою та частиною територіальної громади. При цьому вимоги ініціаторів місцевої ініціативи можуть бути необґрунтованими, переслідувати вузькогрупові інтереси тощо, проте можуть бути дійсно справедливий важливі для всієї громади: саме для цього випадку обов'язковими є правила реалізації права місцевої ініціативи.

ГРОМАДСЬКІ СЛУХАННЯ

Громадські слухання є формальними зборами, на яких представники місцевих органів влади отримують думку громадськості щодо конкретного рішення або заходу місцевої влади. Громадські слухання можна розглядати як

форум, на якому збираються окремі громадяни, групи громадян та місцеві посадові особи для обміну думками та інформацією щодо конкретного питання перед прийняттям рішення.

Відповідно до Закону України «Про місцеве самоврядування в Україні»:

1. Територіальна громада має право проводити громадські слухання, зустрічатися з депутатами відповідної ради та посадовими особами місцевого самоврядування, під час яких члени територіальної громади можуть заслуховувати їх, порушувати питання та вносити пропозиції щодо питань місцевого значення, що належать до відання місцевого самоврядування.

2. Громадські слухання проводяться не рідше одного разу на рік.

3. Пропозиції, які вносяться за результатами громадських слухань, підлягають обов'язковому розгляду органами місцевого самоврядування.

4. Порядок організації громадських слухань визначається у відповідності до статуту територіальної громади.

Громадські слухання також можуть регламентуватися окремим положенням про громадські слухання відповідної територіальної громади.

ОРГАНИ САМООРГАНІЗАЦІЇ НАСЕЛЕННЯ

Орган самоорганізації населення — це специфічні утворення, що поєднують у собі риси як органу публічної влади, так і громадської організації.

З органами публічної влади орган самоорганізації населення пов'язує те, що вони приймають участь у вирішенні питань місцевого значення, що передбачає наявність у органу самоорганізації населення певних повноважень, якими їх наділяє орган публічної влади - міська рада; а також те, що органи самоорганізації населення здійснюють свої повноваження в межах відповідної території.

В той же час подібно до громадської організації органи самоорганізації населення працюють на громадських засадах, їх діяльність базується на засадах добровільності щодо взяття на себе окремих повноважень публічної

влади.

Орган самоорганізації населення — це представницький орган, що створюється жителями, які на законних підставах проживають на території селища, міста або їх частин, для вирішення завдань, передбачених Законом України «Про органи самоорганізації населення».

До органів самоорганізації населення належать будинкові, вуличні, квартальні комітети, ради мікрорайонів, житлових комплексів та ін. Вони діють винятково в межах частини території громади й об'єднують населення на основі спільної роботи з виконання певних задач у галузі обслуговування суспільних потреб громадян, задоволення їх культурно-побутових і інших запитів. Ці представницькі органи місцевого самоврядування максимально наближені до населення і сприяють оптимальній децентралізації влади. Вони покликані максимально оперативно реагувати на локальні потреби громадян і насамперед забезпечувати створення належних умов їх проживання на відповідних ділянках населеного пункту.

Органи самоорганізації населення діють на підставі Конституції України, Закону «Про органи самоорганізації населення» та інших законів України, актів Президента України, Кабінету Міністрів України, центральних та місцевих органів виконавчої влади (а в Автономній Республіці Крим - також нормативно-правових актів Верховної Ради Автономної Республіки Крим та рішень Ради міністрів Автономної Республіки Крим), рішень відповідних органів місцевого самоврядування, рішень місцевого референдуму, статутів територіальних громад, розпоряджень сільського, селищного, міського голови, голови районної у місті (у разі її створення) ради, виданих у межах своїх повноважень, положень про органи самоорганізації населення, рішень зборів (конференції) жителів за місцем проживання, які їх обрали.

Основними завданнями органів самоорганізації населення є:

1) створення умов для участі жителів у вирішенні питань місцевого значення в межах Конституції і законів України;

2) задоволення соціальних, культурних, побутових та інших потреб жителів шляхом

сприяння у наданні їм відповідних послуг;

3) участь у реалізації соціально-економічного, культурного розвитку відповідної території, інших місцевих програм.

Органи самоорганізації населення формуються шляхом виборів на загальних зборах або конференціях громадян за місцем їх проживання з дозволу сільських, селищних, міських, районних у містах рад. З ініціативою про створення органу самоорганізації населення до сільської, селищної, міської, районної у місті (у разі її створення) ради можуть звернутися збори (конференція) жителів за місцем проживання за умови, якщо в них брало участь (було представлено) не менше половини жителів відповідної території, які мають право голосу. На зборах (конференції) жителів за місцем проживання обирається також ініціативна група, члени якої будуть представляти інтереси жителів - учасників зборів (конференції) у відповідній місцевій раді. Рішення зборів (конференції)

приймається більшістю голосів їх учасників.

Питання про створення органу самоорганізації населення, внесені на розгляд сільської, селищної, міської, районної у місті (у разі її створення) ради, розглядається на найближчому засіданні відповідної ради за участю членів ініціативної групи зборів (конференції) жителів за місцем проживання. У рішенні ради про надання дозволу на створення органу самоорганізації населення мають бути обов'язково визначені його назва, основні напрями діяльності, повноваження та умови їх здійснення, територія, в межах якої має діяти орган самоорганізації населення.

Незважаючи на те, що органи самоорганізації населення можуть реєструватися відповідними сільськими, селищними, міськими радами відповідно до існуючого законодавства, органи самоорганізації населення можуть прописати в статуті територіальної громади додаткові повноваження ОСНів в селі.

МИХАЙЛО ПАПІЄВ: ЧЕРНІВЕЦЬКА ОБЛАСТЬ НА 97% ГОТОВА ДО ОСІННЬО-ЗИМОВОГО ПЕРІОДУ

«Соціальні об'єкти та житловий фонд Чернівецької області на 97% готові до нового опалювального сезону, і за цим показником ми серед лідерів в державі», - зауважив голова обласної державної адміністрації Михайло Папієв в прямому ефірі ТРК «Чернівці» під час телевізійної програми «Пряма відповідь». Ке-

рівник виконавчої влади Буковини підкреслив, що таких позитивних результатів й готовності вдалось досягти завдяки злагодженій роботі усіх профільних відомств та підприємств-надавачів послуг. «Ми поставили завдання - до 1 вересня підготувати до опалювального сезону усі соціальні об'єкти Буковини, і загалом справились з ним, а зараз триває перевірка мереж, котелень тощо».

Підсумовуючи, Михайло Папієв наголосив, що усі школи, дитячі садки, лікарні, заклади культури, а також буковинці у своїх домівках отримають тепло вчасно. Принагідно він звернувся до краян з проханням вчасно розраховуватись за надані житлово-комунальні послуги.

прес-служба ОДА

Оксана ОГДАНСЬКА (ВАЩУК),

програмний директор ГО “Інформаційно-правовий центр “Наше право”

Демократія участі в Чернівцях

*Справжня демократія не можлива без демократії на місцевому рівні.
Базовий принцип Ради Європи*

У преамбулі Європейської хартії місцевого самоврядування право громадян на участь в управлінні державними справами визнається одним з демократичних принципів, які поділяються всіма державами — членами Ради Європи. І не випадково. Європейський комітет з питань місцевої та регіональної демократії цієї міжнародної організації звертає увагу на наступне.

“Чому забезпечення участі громадян є настільки важливим питанням? По-перше, участь громадян є ключовим елементом у забезпеченні легітимності рішення органів місцевого самоврядування.

Другим ключовим аргументом є той факт, що тільки тісна взаємодія з громадянами допомагає владі виробити оптимальні шляхи для самовдосконалення та покращення якості своєї роботи. І нарешті, участь громадян має суттєву цінність для розвитку почуття громадянства, належності до певної спільноти.”

Конституція України та Закон України “Про місце самоврядування в Україні”, здебільшого, створили передумови для реалізації цього важливого права. Громадяни України мають право брати участь в управлінні державними справами, вирішувати питання місцевого значення як члени територіальної громади: подавати місцеві ініціативи, брати участь у громадських слуханнях, проводити загальні збори, тощо. Втім аналіз практики використання цих інструментів дещо песимістичний. Вони за-

стосовуються не часто, а їх результати враховуються органами місцевого самоврядування ще рідше. Інколи це призводить до виникнення конфліктів між територіальною громадою і муніципалітетом.

Попри окремі позитивні приклади, прийшов час визнати той факт, що механізми участі громадян у вирішенні місцевих питань не стали повсякденною практикою органів місцевого самоврядування України. Однією серед основних причин називають низьку активність самих громадян. І ця тема актуальна не тільки для України.

Дуже цікавим у вказаному контексті є напрацювання Європейського комітету з питань місцевої та регіональної демократії. За результатами великої кількості досліджень міжнародних експертів розроблений інструмент CLEAR. Він стверджує, що участь громадян є найбільш успішною, коли громадяни можуть робити, мають бажання, уповноважені, запрошені та мають відповідь.

С Можуть робити, а саме мають ресурси, вміння та знання для участі;

І Бажають, а саме мають відчуття приналежності, яке підсилює участь;

Е Уповноважені, а саме отримали можливість для участі;

А Запрошені, а саме мобілізовані для участі офіційними органами влади або групами волонтерів;

Р Відповідь, а саме бачать приклади того

як їх думка береться до уваги.

З аналізу вказаних факторів стає очевидно, що від того яким чином організована процедура залучення громадян залежатиме їх активність, і що не менш важливо - якість такої участі. До прикладу, якщо муніципалітет бажає залучити громадян з вищою спеціалізованою освітою, ватро проводити експертні опитування, спеціалізовані фахові ради, робочі групи. Тоді як виносити обговорення питань на громадські слухання, які проводяться в робочий час і сподіватися, що в них візьмуть участь спеціалісти з вищою освітою, які здебільшого працюють в цю пору доби... Або проводити опитування через офіційний веб-сайт у територіальній громаді, де тільки 15% її членів мають доступ до мережі Інтернет...

Демотивуюче також впливає відсутність інформації про врахування рішення громади органами місцевого самоврядування у своїй діяльності.

Таких прикладів можна наводити безліч, але висновок один. Механізми участі громадян у прийнятті рішень мають бути дієвими, а для цього необхідно запровадити просту й ефективну процедуру їх проведення. Постає питання, а якою вона є у Чернівцях? Пропонуємо розглянути детальніше і почнемо з хорошого.

Чернівці є першим і, наразі, єдиним містом серед обласних центрів України, в яких затверджений порядок сприяння проведенню громадської експертизи діяльності виконавчих органів міської ради. Загалом процедура проведення громадської експертизи врегульована Постановою КМУ №976 від 05.11.2008, але вона є рекомендаційною для органів місцевого самоврядування. Тому на практиці (в інших містах) питання проведення експертизи вирішується на розсуд посадових осіб муніципалітетів. В Чернівцях, згідно з розпорядженням в.о. міського голови №227-р від 04.09.2012, вона є обов'язковою.

Проведення громадських слухань в нашому місті регулюють два документи: Статут територіальної громади (статті 2.7.1-2.7.6) і Положення про громадські слухання в місті Чернівцях, затверджене окремим рішенням міської ради. І тут починаються проблеми. Відповідно

до Закону України "Про місцеве самоврядування в Україні" громадські слухання можуть бути врегульовані тільки Статутом територіальної громади. Отже наявність окремого положення, що не є частиною Статуту, суперечить вимогам закону.

Позитивно, що цими документами передбачений широкий перелік питань, що можуть виноситися на громадські слухання, визначено порядок прийняття рішення (в т.ч. рейтингове голосування за різні варіанти пропозицій, хоча подаються всі). Однак положень, що потребують удосконалення набагато більше.

Зокрема:

1) Передбачена дуже складна процедура проведення слухань з ініціативи громади, яка практично унеможлиблює його використання. Вимагається подання заяви, обов'язкові переговори зі службовцями, затвердження підписних листів, зібрання підписів, запроваджені обмежувальні строки для всіх цих дій, і так далі. Для реєстрації ініціативи щодо проведення слухань вимагається недоцільно велика кількість підписів членів територіальної громади — 500. Тоді як у місті-мільйоннику Одесі треба тільки 300, а у Луганську й взагалі достатньо ініціативи одного члена територіальної громади.

2) Процедура не передбачає права висловити свою думку на громадських слуханнях всім бажаючим, а тільки тим групам, які висловили свою позицію під час підготовки громадських слухань у засобах масової інформації чи під час роботи дорадчого комітету.

3) За результатами громадських слухань секретар міської ради готує висновки та пропозиції, які підлягають розгляду на найближчій сесії відповідної ради. Ця норма суперечить встановленій практиці, коли розгляду підлягають безпосередньо протокол чи резолюція слухань, а не висновки секретаря з цього приводу.

4) Встановлені незрозумілі обмеження - громадські слухання не можуть проводитись менш як за 3 місяці до виборів Президента України, народних депутатів України та місцевих виборів. На думку експертів не доцільно паралізувати цей інструмент в передвиборчий період. Адже життя міста не зупиняється, про-

блеми продовжують виникати і потребують вирішення.

5) Відсутній порядок оприлюднення рішень слухань та результатів їх розгляду органами місцевого самоврядування.

Вцілому можна сказати, що передбачена у Чернівцях процедура проведення громадських слухань, при таких суттєвих недоліках, не забезпечує можливості членам територіальної громади повпливати на рішення чи діяльність органів місцевого самоврядування. Громадські слухання відповідно до закону є правом саме територіальної громади обговорювати питання місцевого значення, подавати свої пропозиції депутатам та посадовим особам місцевих рад. Якщо мешканці міста не можуть їх ініціювати, не мають права говорити і результати не розглядаються — цей інструмент втрачає силу.

Схожа ситуація спостерігається з такими механізмами як місцева ініціатива і загальні збори громадян за місцем проживання.

Подання місцевої ініціативи регулюється Статутом територіальної громади міста Чернівці (Глава 2.6) і Регламентом Чернівецької міської ради (ст.40). Серед недоліків можна назвати наступні. Не демократичною є процедура ініціювання місцевої ініціативи. Статут надає право ініціювання місцевої ініціативи виключно ініціативній групі членів територіальної громади шляхом створення ініціативної групи у складі не менше 500 осіб (цікаво, чи є в Чернівцях відкрите для громадян приміщення, що може вмістити одночасно таку кількість осіб?). Відсутній чіткий порядок реєстрації та розгляду місцевої ініціативи міською радою. Ускладнює процедуру також вимога підготовки проекту рішення ради відповідно до регламенту ради.

Проведення загальних зборів врегульовано Статутом територіальної громади міста Чернівці (Глава 2.5). Знову-ж-таки виникають проблеми зі скликанням зборів з ініціативи членів територіальної громади, вони просто позбавлені цього права. По-перше, не визначено процедуру скликання зборів з ініціативи членів громади. По-друге, збори можуть скликатися за пропозицією не менше ніж 1/3 від загальної кількості громадян, які проживають у відповідному територіальному утворенні (за

твердженням фахівців достатньо заяви 5-10 мешканців).

“Рішення загальних зборів з питань, що віднесені до повноважень місцевого самоврядування мають рекомендаційний характер”. Зазначена норма статуту не відповідає ч.2 ст.8 Закону України «Про місцеве самоврядування в Україні», відповідно до якої рішення загальних зборів громадян враховуються органами місцевого самоврядування в їх діяльності (більш імперативне формулювання).

Проведення консультацій з громадськістю, й взагалі, не врегульоване.

Беручи до уваги зазначені недоліки не дивно, що в Чернівцях в 2011-2012 роках місцеві ініціативи, консультації з громадськістю, місцеві референдуми не проводилися, а громадські слухання - тільки з ініціативи муніципалітету.

Підсумовуючи, без перебільшення можна сказати, що процедура регулювання практично всіх механізмів участі членів територіальної громади Чернівців потребує суттєвого удосконалення. Можливо причина у застарілості основного документу — Статуту територіальної громади міста Чернівці. Як-не-як, з дня його прийняття вже пройшло одинадцять років. За цей час багато чого в Україні змінилося, у тому числі і щодо механізмів демократії участі.

Богдан СТОРОЦЬУК,

доцент кафедри економічної теорії та менеджменту
ЧНУ ім.Ю.Федьковича, кандидат економічних наук

Формування системної моделі структурної економічної політики

Аналіз економічного розвитку регіонів дає можливість стверджувати, що у період переходу до економічної системи ринкового типу зростає актуальність регіонального управління суспільним життям, яке називають регіональною політикою. Регіональна політика – це діяльність держави, спрямована на забезпечення повноцінного економічного, політичного, соціального та культурного розвитку окремих територій країни, тому очевидно, що питання регіональної політики слід розв’язувати одночасно з усім комплексом питань суспільного розвитку країни. Крім того, регіональна політика повинна бути диференційованою згідно з наявними еколого-ресурсними та соціально-економічними передумовами регіонів. Індивідуалізований набір заходів регіональної політики обов’язково повинен враховувати територіальні інтереси і пріоритети розвитку.

Не менш очевидно і те, що об’єктивно обов’язковою складовою процесу регіоналізації управління суспільним життям є розвиток поряд із власне регіональною політикою держави повноцінної економічної політики кожного регіону як окремого економічного суб’єкта, оскільки здійснення окремих напрямків економічної політики регіону є безпосереднім проявом його економічних інтересів.

Ефективне розв’язання проблем регіо-

нального розвитку неможливе без системного підходу. Ідеї системного підходу по своїй суті є надзвичайно простими – розгляд будь-якого явища, процесу у взаємному зв’язку з іншими, які здійснюють на них вплив. З позицій системного підходу кожен об’єкт розглядається як цілісна система. Широким визнанням системний підхід значною мірою завдячує плідності власне самого поняття «система». В найзагальнішому розумінні під системою мають на увазі певну сукупність об’єктів, які нас цікавлять і які володіють певними спільними властивостями та зв’язками між собою та своїми властивостями. Якщо подати дане визначення більш чітко і впорядковано, то воно виглядатиме наступним чином: система – це така єдність цілей, ресурсів та будови, властивості якої визначаються відносинами об’єктів (елементів), які входять до неї, але не належать жодному з них, тому що взаємодія даних об’єктів викликає появу нових, інтегративних якостей, не властивих для окремо взятих утворюючих систему компонентів. Варто підкреслити, що системний підхід – це змістовний метод пізнання і його неможливо використовувати без конкретизації і уточнення згідно з об’єктом дослідження, тобто кожна системна категорія повинна розглядатися не лише з позиції загальної теорії систем, але й з позиції цієї науки, в методологічному інструментарії

якої вона отримує застосування [1, с.146-147].

Для забезпечення ефективного регіонального розвитку його продуктивні сили повинні перш за все функціонувати і представляти у міжрегіональних зв'язках в силу цього не окремі потужності підприємства чи галузі, а всю економіку, її досягнення у всіх галузях і сферах. Зокрема, очевидно, що менш прибуткові ресурси, сконцентровані в єдину систему, дають можливість підвищити ефективність їхнього використання. Крім того, очевидно, що становлення регіональної економічної цілісності створює об'єктивні умови для реалізації індивідуальних інтересів як моменту реалізації економічних інтересів регіону.

Цілісна економічна система регіону – це така сукупність окремих частин, яка характеризується сумісністю їхніх властивостей. Саме завдяки сумісності різноякісних і перебуваючих у суперечності окремих компонентів регіональної економіки вони стають взаємопов'язаним єдиним утворенням, яке володіє внутрішньою цілісністю. Це означає, що взаємодія сумісних складових є однією з найважливіших ознак системи виробничих відносин будь-якого способу виробництва. Суть системного підходу в даному випадку розкривається через його структуру. З одного боку, виходячи із загальнодержавних інтересів, розвиток кожного регіону повинен здійснюватися на основі чітко відпрацьованої в законодавчому плані практичної діяльності держави в усіх регіонах країни, а з іншого – кожний регіон розвивається з урахуванням своїх внутрішніх інтересів, виходячи з потреби реалізації тих чи інших місцевих цілей і завдань, наявності відповідних регіональних ресурсів. Оптимальне поєднання цих двох складових і є системним підходом до регіональної соціально-економічної політики. Оптимальність у даному випадку фіксує в собі таку форму співпраці держави й окремих регіонів, яка б забезпечувала вирівнювання рівнів соціально-економічного розвитку регіонів, зростання ефективності територіального поділу праці, раціональне використання ресурсів, ефективну їх регіональну інтеграцію і активну участь у зовнішніх ринках.

Якщо ж розглядати системний підхід винятково з точки зору регіонального розвитку, то

тут даний підхід включає органічне поєднання наступних двох основних аспектів: системність у процесі управління регіоном взагалі і його соціально-економічною сферою зокрема та системність в самому процесі функціонування економіки регіону, в його соціально-економічному розвитку. Стосовно першого аспекту, то тут мається на увазі такий спосіб здійснення процесу управління соціально-економічним розвитком області, при якому всі прийняті до виконання рішення спрямовуються на досягнення певних цілей, кожна з яких, самостійно або в поєднанні з іншими, служить забезпеченню реалізації єдиної кінцевої стратегічної мети соціально-економічного розвитку регіону. В другому аспекті суть системності є досить близькою до суті економічної ефективності (відсутність на даний момент можливості проведення таких змін у виробництві, які б дали збільшення сукупного обсягу виробництва товарів). Тобто в даному випадку системність означає використання всіх наявних ресурсів таким чином і в тому місці, де вони в умовах даного регіону можуть принести найбільшу віддачу, причому це однаковою мірою стосується як процесів виробництва, тобто споживання ресурсів, так і процесів збереження та відтворення ресурсів, в тому числі соціальних, інтелектуальних, культурних, моральних, екологічних тощо. Якщо врахувати, що єдиною кінцевою стратегічною метою соціально-економічного розвитку регіону об'єктивно виступає збільшення обсягів споживання благ його населенням, то можна сказати, що ці два аспекти взаємно обумовлюють один одного.

Отже, регіональні органи влади можуть і повинні коректувати відносини підприємств і організацій з економікою регіону, “розробляючи і надаючи пільги окремим підприємствам залежно від їхньої ролі і участі у формуванні пропорцій регіонального відтворювального процесу...” [2, с.173]. Необхідно також ще раз наголосити на тому, що “власне кажучи, без участі держави промислові центри не можуть ні створюватися, ні успішно функціонувати, тому можливі автономістичні тенденції тут виключені, як показує досвід Японії, необхідні центри ведуть не до сепаратного, а до полюсного

розвитку” [3, с.156-157]. Виділення в кожному регіоні країни пріоритетних галузей сприятиме зростанню економіки країни в цілому. Суть цієї ідеї полягає в тому, що у відносно слабо економічно розвинутих регіонах країни виділяються перспективні ділянки, де за рахунок держави чи на змішаній державно-приватній основі створюються крупні комплекси виробничих та інфраструктурних об’єктів, що стануть своєрідними полюсами зростання, навколо яких потім проходитиме цілеспрямований розвиток всього регіону.

Ідеї поляризованого полюсного розвитку знайшли обґрунтоване підтвердження, зокрема, ще у працях шведського вченого Г.Мюрдала. Його дослідження причин відмінності в розвитку економічного ядра та периферії в кінці 50-их років підтвердили необхідність комплексного підходу до розвитку регіонів і виходу за рамки вузького економічного мислення, при цьому зазначалася можливість промислових центрів стимулювати імпульси для розвитку периферії [4, с.6]. Крім того, як підкреслює польський професор Куклінський, на рубежі ХХ-ХХІ ст. в Європі набув поширення американський досвід створення науково-технологічних полюсів, що здатні швидко реагувати на зміни у світовій економіці [5, с.31].

Отже, пріоритетні галузі визначаються для того, щоб вони стали своєрідним каталізатором в економіці регіону. Саме за цим головним оціночним критерієм і вибираються вирішальні ланки економічної структури. Відповідно до цього, значну частину більшості програм економічного розвитку регіонів займають заходи щодо визначення пріоритетів. І якщо більшість авторів сходяться на необхідності існування певних пріоритетів, то погляди різних авторів на визначення пріоритетних складових економіки регіону і на механізм їхнього функціонування суттєво відрізняються.

Досить часто говорять, що оскільки процес реформування економіки не тільки довгостроковий, але й дуже дорогий, то необхідно – при певній обережності стратегії її відкритості – визначити пріоритетні галузі промисловості (а чому не всієї економіки? – авт.) для залучення іноземних інвесторів і створення спільних ви-

робництв [6, с.54-55]. Така думка є досить поширеною. Тобто, вважається, що єдиною панацеєю від усіх бід є залучення іноземного інвестора, щоб він вклав гроші, щоб запрацювало виробництво і зменшилося безробіття і т.д. При тому слово “пріоритетні” стає синонімом слова “привабливі”, тут маються на увазі ті, що на даний момент мають для інвестора певну цінність, бо в інші він гроші не вкладе. Тому деякі автори до пріоритетних відносять галузі, в яких “обіг капіталу відбувається досить швидко, що забезпечує високу рентабельність виробництва” [7, с.10] і короткий термін окупності затрат. Очевидно, що такий підхід не можна вважати ефективним, особливо в довготерміновому періоді, оскільки виходячи з першочергових завдань економічної політики, пріоритетними повинні бути ті напрямки структурної перебудови, які спроможні за порівняно короткий термін забезпечити відчутні зрушення в економіці регіонів.

Досить часто в умовах перехідної економіки пріоритетної ролі в складі структурної політики набуває сільське господарство. Проте це, на нашу думку, не цілком обґрунтовано. Слід окремо зазначити про недоцільність виділення в процесі структурної перебудови як пріоритетних галузей окремих напрямків сільськогосподарського виробництва. Мається на увазі, що не слід включати галузі сільського господарства до складу основних галузей спеціалізації і надавати їм певні пільги, а те, що міжрегіональний поділ праці і спеціалізація будуть діяти і в сільському господарстві, то це безумовно. Проте в цьому випадку сільське господарство регіону буде в більшості випадків, взагалі кажучи, забезпечувати лише його власні потреби. Окремими винятками можуть служити регіони із наявністю дійсно надзвичайно якісних і багатих відповідних ресурсів, але навіть у такій ситуації як галузі спеціалізації слід виділяти не окремі галузі сільського господарства як такого, а переробні галузі АПК по виробництву продуктів харчування.

В умовах, коли економічною кризою охоплені всі регіони країни, успішне проведення структурних перетворень значною мірою залежить від правильного вибору пріоритет-

них напрямків розвитку господарства на рівні окремих регіонів. Тому правильною, на нашу думку, є назва ключових підприємств економіки регіону, яку наводять деякі автори [2, с.68], – регіоно-, або структуро-утворюючі. Проте з їхніми критеріями віднесення підприємств до даної групи ми згодні не повністю. Зокрема, часто наводять три наступні критерії, відповідність хоча б одному з яких визначає належність підприємства до структуроутворюючих: підприємства, які дають регіону основну частку валютних надходжень, підприємства, від яких значною мірою залежить стан ринку праці, та основні “утримувачі” соціальної сфери, яка поки що не може бути передана у відання центральної влади.

Ми вважаємо, що дані критерії можна застосувати лише в окремих випадках у короткотерміновому періоді. Тривале їх застосування в умовах кризового стану однозначно означатиме консервацію даної кризи, тобто розвиток шляхом збереження статус-кво або шляхом регресу. Перспективи таких шляхів розвитку ми розглядали в попередніх дослідженнях [8].

На основі ресурсних, економіко-географічних та територіально-галузевих факторів деякі автори пропонують поділити усі підприємства регіону на дві групи: базові галузі індустрії і сільського господарства та ті сфери, які здатні в найкоротші терміни забезпечувати істотне збільшення випуску споживчих товарів і стабільний приплив валютних коштів [9, с.33]. Ми не повністю погоджуємося в пріоритетності базових галузей індустрії та сільського господарства, за винятком тих галузей, в яких регіон має значні порівняльні переваги, тобто які об’єктивно виступають галузями спеціалізації. Причина такого підходу обґрунтовувалася нами в попередніх роботах [10] і пов’язана із загрозою перетворення регіону в сировинний придаток. Пріоритетність базових галузей індустрії та сільського господарства є недоцільною також і тому, що вони, на відміну від галузей, які виробляють товари кінцевого споживання, не можуть забезпечити, по-перше, швидке насичення ринку споживчих товарів і послуг і, по-друге, мультипліковане збільшення обсягу виробництва. Багато авторів при виборі пріо-

ритетних галузей виділяють такий критерій, як конкурентоспроможність на зовнішніх ринках [7, с.10;11,с40-42]. У попередніх роботах [10] ми уже говорили про те, що цей критерій не може бути вичерпним.

На нашу думку, доцільно віддати перевагу перспективним ланкам економіки, виділяючи при цьому такий їхній критерій, як значущість в циклі відтворення кінцевого продукту, оскільки загалом, в довготерміновому плані виграють ті регіони, які виробляють і вивозять товари з високою часткою доданої вартості. Такі галузі мають суттєвий мультиплікаційний ефект, тобто їхній розвиток дає значний поштовх для економічного росту супутніх виробництв (виробництво складної техніки, машин і обладнання), дає змогу створити велику кількість робочих місць, забезпечити зайнятість і зберегти кадровий потенціал. Поряд з прямим економічним результатом при цьому досягається суттєвий соціальний ефект – підвищення рівня життя, скорочення безробіття, ріст доходів населення, зростання купівельної спроможності тощо. Отже, об’єктивно є необхідність зосередження галузей спеціалізації у вторинному і третинному виробництві. Це підтверджується багатьма прикладами з економічної історії сучасного світу: з розвитком ринкових відносин залежність добробуту регіону від наявності в ньому природних ресурсів, як правило, зменшується. У розвинутих країнах світу, на рівень яких слід орієнтуватися, первинне, вторинне, третинне виробництво перебувають відповідно в наступних пропорціях: 3-8%, 40-45%, 38-42% [3,с.195].

Шляхом випереджаючого оновлення і зростання цих сфер відповідно прискорюються темпи формування і розвитку новітніх складових ефективно економічної структури, витягуючи всі її елементи зі стану стагнації до фаз економічного пожвавлення і конкурентоспроможного піднесення. В цьому, власне, і полягає глибинна суть державної політики концентрації ресурсів на вирішальних напрямках пріоритетного економічного розвитку як важливого імпульсу до виходу всієї економіки з кризи. При цьому ми не згодні з тим, що підприємства, які відносяться до таких галузей,

“на даному етапі економічного розвитку країни менше підпорядковуються вирішенню місцевих соціально-економічних проблем. Тобто сьогодні неможливо не враховувати, що концепція прискореного зростання відштовхує тимчасово на другий план нівелювання регіональних відмінностей” [12,с.41]. Ми, в свою чергу, вважаємо, що, якщо підприємство ефективно включилося в міжрегіональний поділ праці, то це автоматично означатиме рух і на шляху вирішення соціально-економічних проблем регіону [13,с.322-324], якщо ж дане включення є неефективним, то дане підприємство не можна відносити до тих “точок”, які можуть забезпечити економічне зростання.

Правильний вибір системоутворюючих пріоритетних сфер, факторів та відповідних заходів економічної політики регіону є життєво важливим для його економіки, оскільки різні помилки, ілюзії, нераціональні та неефективні рішення в процесі цього вибору можуть мати дуже далекосяжні наслідки. Це підтверджується можливістю утворення так званого хреодного (напередвизначеного) ефекту [14, с.20-47], відповідно до якого система може протягом тривалого часу продовжувати розвиватися неоптимальним шляхом. На жаль, “при здійсненні процесу в одному певному напрямі зворотний рух може бути лише однією з ланок більш складного процесу” [15,с.105-106], тобто чим довше існує хреодний ефект, тим важче звернути з траєкторії через наростання інерційного середовища. При цьому варто зазначити, що реакцією на такий стан справ може виступати виникнення і розвиток різних неформальних, “тіньових” інституційних утворень. Проте ці процеси не тільки не сповільнюють, але й стають додатковим фактором розвитку хреодного ефекту. Залежно від реального стану справ досягнення об’єктивно обумовленого рівня розвитку системи вимагатиме або значно більших витрат ресурсів, або оплатиться тривалою нестабільністю економіки.

Виходячи з методології системного підходу ми пропонуємо наступний поділ галузей на групи з різним режимом пріоритетності (бажано було б також зробити цей критерій єдиним у плані надання пільг і державної підтримки):

1-ша група – 2-5 галузей спеціалізації (користуються максимальним пільговим режимом), 2-га група – галузі, які обслуговують галузі спеціалізації (невеликий пільговий режим), 3-тя група – всі інші галузі (відсутність пільг). Віднесення галузей до першої групи можна здійснювати за наступними критеріями: повна відповідність наявному ПРП, забезпеченість трудовими ресурсами, наявність відповідної матеріально-технічної бази, значна кількість необхідних матеріалів і напівфабрикатів для даної галузі забезпечується підприємствами інших галузей даного регіону, здатність повністю забезпечити не тільки потреби регіону в товарах і послугах даної галузі, але й в значних розмірах експорт в інші регіони. Критеріями для виділення галузей, які обслуговують галузі спеціалізації, крім перших чотирьох критеріїв з попередньої групи, слід назвати також наявність значного впливу на функціонування галузей спеціалізації, зокрема на обсяг їхнього виробництва.

Необхідно також пам’ятати, що доцільна інтеграція природних і виробничо-економічних систем, а також реформування їхньої структури полягають у тому, щоб впровадити виробництво у природний комплекс території, не зашкодивши її цілісності. Зважаючи на те, що кількість і якість наявних рекреаційних ресурсів є значним фактором економічного розвитку регіонів та формування їхніх економічних інтересів в сучасному світі, можна стверджувати, що особливе місце у вищезазначеному контексті займає рекреаційна індустрія, яка, з одного боку, певною мірою пов’язана із безпосереднім споживанням природних ресурсів, тобто є відносно простою в організації, а з іншого – відноситься до галузей третинного виробництва, які здатні приносити стабільні доходи як у близькій, так і у віддаленій перспективі. І, нарешті, в рекреаційній індустрії інтереси держави і регіонів у галузі природокористування, очевидно, будуть близькими. Крім того, екологічний ефект повинен розглядатися як додатковий фактор на користь розвитку рекреаційного комплексу.

На жаль, досить часто підходи і методи визначення пріоритетів мають формально-бюрократичний характер і не впливають на

структурні зміни позитивно або навіть роблять їх гіршими. Зокрема, не можна вважати економічно обґрунтованими і серйозними прагнення деяких владних структур в умовах величезної економічної та фінансової кризи включати до пріоритетних майже всі занепалі галузі виробничої сфери. Виходячи з того, що надлишок пріоритетних напрямків створює протиріччя між обмеженістю інвестиційних ресурсів та необхідністю вирішення певних соціально-економічних проблем, пріоритетних напрямків повинно бути тільки декілька, інакше втрачається здатність провідних галузей виконувати свої особливі, каталізуючі функції прискорення економічного розвитку.

Ми не цілком погоджуємося також з думкою про те, що регіональні пріоритети не завжди співпадають з загальнонаціональними інтересами структурної модернізації економіки країни, однак в умовах економічної реформи загальнонаціональні інтереси знаходяться на першому плані при формуванні пріоритетів розвитку економіки регіонів, тобто нівелювання відмінностей в рівнях їх розвитку відноситься на другий план [12,с.46]. Ми обстоюємо інший підхід, згідно з яким співпадання пріоритетів регіональної та загальнонаціональної програм структурної перебудови можливе, на

нашу думку, щодо пріоритетів у двох сферах: нарощування частки вторинного й, особливо, третинного виробництва та антимонопольне регулювання. В усіх інших випадках пріоритети обох програм так чи інакше базуються на порівняльних перевагах відповідного регіону та держави в цілому і співпадання пріоритетів можливе лише у випадку аналогічності цих переваг. Крім того, щоб досягнути якомога вищого рівня життя населення регіону, необхідно забезпечити: з одного боку пріоритет регіональних інтересів над галузевими, виробничими, з іншого – ефективно включення регіону в міжрегіональний поділ праці. При цьому слід мати на увазі, що виділення владними органами регіону пріоритетів аж ніяк не означає, що інші (непріоритетні) сфери повинні розвиватися повільнішими темпами або й взагалі не розвиватися. Таке розуміння не лише помилкове, але й шкідливе.

Очевидно об'єктивно, що процеси формування соціально-економічної системи, системного розвитку регіону сприяють подоланню внутрішньо-регіональних диспропорцій, досягненню оптимальної пропорційності власне економіки регіону, а також збалансованості, гармонії всього регіонального середовища.

Список використаної літератури

1. Королюк Ю.Г. Науково-прикладні аспекти системного аналізу механізмів регіонального управління // Математичні методи, моделі та інформаційні технології в економіці. Матеріали II Міжнародної науково-методичної конференції. – Чернівці: ДрукАрт, 2011. – С.146-147.
2. Маршалова А.С., Новоселов А.С. Основы теории регионального воспроизводства: курс лекций / НГАЭиУ. – М.: ОАО Издательство «Экономика», 1998. – 192с.
3. Рустамбеков Г.Б. Национальные экономические интересы (предпосылки, цели и средства достижения.) – Баку: Изд-во Бакинского Университета, 1998. – 243с.
4. Дікарев О., Мітряєва С. Регіоналістика: витоки та проблеми // Регіональні студії: Збірник наукових праць. – 2001. – Випуск № 3. – С.5-12.
5. Мрінська О. Регіональні перетворення: європейські регіони і перспективи розвитку, інтеграції та розширення ЄС // Регіональні студії: Збірник наукових праць. – 2001. – Випуск № 3. – С.30-31.
6. Циганов С.А., Циганова Н.В. Роль іноземних інвестицій та інновацій в модернізації економіки України // Діалектика взаємодії ринкових та інституційних механізмів сучасної економічної динаміки: Матеріали XXII Міжнародної науково-практичної конференції II Міжнародного шумпетерівського економічного форуму (26-27 вересня 2013 р.). – Чернівці: Чернівецький нац. ун-т, 2013. – С.54-55.
7. Амоша О.І. Особливості поліпшення інвестиційної діяльності у промисловості // Проблеми розвитку іноземних інвестицій: регіональний аспект. Сборник научных трудов. – Донецьк: Донеччина, 2000. – С.10-11.
8. Комарницький І.Ф., Сторощук Б.Д. Суперечності командно-адміністративного підходу до реалізації економічних інтересів регіону // Науковий вісник Чернівецького національного університету ім. Ю.Федьковича: Збірник наукових праць. Вип.205: Економіка. – Чернівці: Рута, 2004. – С.16-21.
9. Симоненко В.К. Інвестиційна політика: регіональний аспект // Економіка України. – 1996. – №4. – С.33-38.
10. Комарницький І.Ф., Сторощук Б.Д. Роль ресурсного потенціалу у формуванні структурної політики регіону // Науковий вісник Чернівецького національного університету ім. Ю.Федьковича: Збірник наукових праць. Вип.233: Економіка. – Чернівці: Рута, 2005. – С.76-79.
11. Проданова Л.В. Динаміка структури національної економіки: відтворювальні та галузеві дисбаланси // Діалектика взаємодії ринкових та інституційних механізмів сучасної економічної динаміки: Матеріали XXII Міжнародної науково-практичної конференції II Міжнародного шумпетерівського економічного форуму (26-27 вересня 2013 р.). – Чернівці: Чернівецький нац. ун-т, 2013. – С.40-42.
12. Чижова В.І. Інноваційно-інвестиційні пріоритети в період приватизації / Український інститут соціальних досліджень. – К., 1998. – 47с.
13. Яскал І.В. Методичні підходи до виявлення перспективних напрямків інтеграції в регіоні // Математичні методи, моделі та інформаційні технології в економіці. Матеріали II Міжнародної науково-методичної конференції. – Чернівці: ДрукАрт, 2011. – С.322-324.
14. Шевченко В.А. Институциональный механизм системной нестабильности экономики. – С.-Пб.: О-во «Знание» Санкт-Петербурга и Ленингр. обл., 1999. – 90с.
15. Єрохін С.А. Структурна трансформація національної економіки. Теоретико-методологічний аспект. – К.: Світ знань, 2002. – 527с.

ЯРМИСТИЙ Микола Васильович,

директор Чернівецького центру перепідготовки та підвищення кваліфікації державних службовців, магістр державного управління

МЕЛЬНИЧУК Яна Станіславівна,

науковий співробітник науково-дослідного відділу Чернівецького центру перепідготовки та підвищення кваліфікації державних службовців, магістр державної служби

Управління державною службою в Чернівецькій області: з історії становлення

У період становлення та розвитку владних інститутів особливої значимості набирає формування сучасної системи управління державною службою, роботи з кадрами місцевих органів виконавчої влади і органів місцевого самоврядування. Система управління державною службою є загальною складовою ефективною роботи органів влади. Тому в Україні в період становлення незалежної держави та органів влади назріла необхідність формування і системи управління державною службою.

Відповідно до Закону України «Про державну службу» від 16.12.1993 р. № 3723-ХІІ органом управління державною службою в державних органах та їх апараті є Головне управління державної служби при Кабінеті Міністрів України.

Для функціонального управління державною службою постановою Кабінету Міністрів України від 2 квітня 1994 р. № 209 «Про управління державною службою» було утворено Головне управління державної служби при

Кабінеті Міністрів України, а постановою від 8 вересня 1994 р. № 631 «Про затвердження Положення про Головне управління державної служби при Кабінеті Міністрів України» затверджено основні напрямки роботи.

З метою проведення єдиної державної політики у сфері державної служби та функціонального управління державною службою Указом Президента України №1272/99 від 2 жовтня 1999 року про «Положення про Головне управління державної служби України» Головне управління державної служби при Кабінеті Міністрів перейменовано на Головне управління державної служби України як центральний орган виконавчої влади із спеціальним статусом, підконтрольним і підзвітним Президентові України.

В 2011 році відповідно до Указу Президента України від 8 липня 2011 року N 769/2011 Головне управління державної служби України було реорганізовано і утворено Національне агентство України з питань державної служби.

Для реалізація державної політики та управління державною службою на регіональному рівні були створені та функціонують наступні органи:

1. Управління державної служби Головного управління державної служби України в Чернівецькій області.
2. Регіональна рада з питань кадрової роботи при голові Чернівецької обласної державної адміністрації.
3. Кадрові підрозділи місцевих органів влади.
4. Вищі навчальні заклади: Чернівецький національний університету ім. Ю.Федьковича (кафедра політології та державного управління), Буковинський державний фінансово-економічний університет (кафедра історії, політології і державного управління).
5. Чернівецький регіональний центр перепідготовки та підвищення кваліфікації працівників органів державної влади, органів місцевого самоврядування, державних підприємств, установ та організацій.

Для сприяння досягненню однакових стандартів державної служби як у центрі, так і в регіонах, у 2004 році було утворено регіональні підрозділи Головдержслужби. На виконання Указу Президента України від 5 березня 2004 р. N 278 «Про Концепцію адаптації інституту державної служби України до стандартів Європейського Союзу» постановою Кабінету Міністрів України від 5 липня 2004 р. N 842 були утворені територіальні управління державної служби Головного управління державної служби в Автономній Республіці Крим, областях, м. Києві та Севастополі. Відповідно до наказу Головдержслужби України від 15 травня 2009 року № 145 «Про ліквідацію окремих територіальних управлінь», з метою удосконалення організації діяльності окремих територіальних управлінь, Управління державної служби Головного управління державної служби України в Чернівецькій області ліквідовано з 4 вересня 2009 року. 27 липня 2009 року Управління державної служби Головдержслужби України в Івано-Франківській області реорганізовано шляхом перетворення в Управління державної служби Головдержслужби України в Івано-Франківській та Чернівецькій областях. Відповідно до

наказу Головдержслужби України від 27 травня 2010 року № 143, для виконання повноважень щодо проведення єдиної державної політики у сфері державної служби та функціонального управління державною службою в Чернівецькій області утворено Управління державної служби Головного управління державної служби України у Чернівецькій області.

Управління державної служби Головдержслужби України у Чернівецькій області спрямовує свою роботу за основними напрямками. Зокрема систематично надається методично-консультаційна допомога органам державної влади та органам місцевого самоврядування. Проводиться розгляд усних звернень громадян під час проведення особистих, виїзних прийомів та прямих телефонних ліній. Значна увага надається перевіркам місцевих органів влади.

Важливим органом, який приймає участь у реалізації державної політики з питань кадрового забезпечення місцевих органів влади, є Регіональна рада роботи з кадрами при обласній державній адміністрації. На виконання Указу Президента України від 11 лютого 2000 року № 208 утворено Координаційну раду з питань державної служби при Президентові України – консультативно-дорадчий орган, який розробляє рекомендації та здійснює заходи щодо стратегії кадрової політики і кадрового забезпечення державної служби. Організаційне забезпечення діяльності Ради здійснюється Головним управлінням організаційної і кадрової роботи та взаємодії з регіонами Адміністрації Президента України, також Головним управлінням державної служби України, яке виконує і функції робочого органу Ради.

На обласному рівні Регіональні ради по роботі з кадрами почали функціонувати з 1995 року. На виконання Указу Президента України «Про затвердження Програми кадрового забезпечення державної служби та Програми роботи з керівниками державних підприємств, установ і організацій» від 10 листопада 1995 року N 1035/95 були створені галузеві та регіональні ради роботи з кадрами при міністерствах і відомствах, Уряді Автономної Республіки Крим, обласних, Київській і Севастопольській міських

державних адміністраціях.

Відповідно до розпорядження голови Чернівецької облдержадміністрації від 8 липня 2005 року №340-Р та від 18 лютого 2009 року №75-р створена Регіональна рада роботи з кадрами при Чернівецькій обласній державній адміністрації. На засіданнях Регіональної ради роботи з кадрами при Чернівецькій обласній державній адміністрації розглядаються найбільш важливі питання розвитку державної служби.

Кадрова служба є одним із органів управління державною службою. Вона належить до тих органів, які здійснюють управління шляхом забезпечення організації і функціонування державної служби. Правовий статус кадрової служби визначається Типовим положенням про кадрову службу органу виконавчої влади, затвердженим постановою Кабінету Міністрів України від 2 серпня 1996 року № 912 (з наступ, змін, і доповн.).

Відповідно до даного положення, кадрова служба створюється у міністерстві, іншому центральному та місцевому органі виконавчої влади у вигляді структурного підрозділу: департаменту, управління, відділу, сектору, служби кадрів або вводиться посада спеціаліста з кадрових питань.

Як орган державного управління, кадрова служба забезпечує виконання наступних завдань: реалізація державної політики у сфері державної служби та з питань кадрової роботи; здійснення аналітичної та організаційної роботи з кадрового менеджменту; задоволення потреб у кваліфікованих кадрах та їх ефективне використання; прогнозування розвитку персоналу, заохочення працівників до службової кар'єри, забезпечення їх безперервного навчання; документальне оформлення проходження державної служби та трудових відносин.

Вищі навчальні заклади, де ведеться підготовка магістрів за спеціальністю «Державна служба». У Чернівецькому національному університеті ім. Ю. Федьковича на кафедрі політології та державного управління здійснюється підготовка фахівців освітньо-кваліфікаційного рівня «магістр» за спеціальністю «Державна служба». Кафедра політології та державного

управління була створена в 1998 р. у складі історичного факультету Чернівецького державного університету імені Юрія Федьковича (нині – факультет історії, політології та міжнародних відносин). Спершу вона діяла як кафедра політології та соціології, пізніше (з 2003 р.) як кафедра політології. Із березня 2006 року по нині – як кафедра політології та державного управління. Першим її завідувачем став проф. Троян Сергій Степанович, а з жовтня 1999 р. кафедрю очолює проф. Круглашов Анатолій Миколайович.

З 2006 року ведеться підготовка магістрів за спеціальністю «Державна служба» (спеціалізація «Світова та європейська інтеграція») та проводиться науково-дослідна робота у даній сфері. За період навчання з 2006 по 2013 роки диплом магістра за спеціальністю «Державна служба» отримало 155 фахівців.

У науковій та науково-просвітницькій діяльності кафедра тісно співпрацює з територіальним управлінням Національного агентства України з питань державної служби та Чернівецьким регіональним центром перепідготовки та підвищення кваліфікації органів державної влади, органів місцевого самоврядування, державних підприємств, установ та організацій. Серед спільних заходів – науково-практичні семінари, тематичні «круглі столи», обговорення законопроектів щодо реформування державного управління та державної служби в Україні.

Спільно з Чернівецьким регіональним центром перепідготовки та підвищення кваліфікації органів державної влади, органів місцевого самоврядування, державних підприємств, установ та організацій започатковано видання збірника наукових праць «Влада та управління», який є фаховим виданням у галузі знань «Державне управління».

Буковинський державний фінансово-економічний університет також приймає участь у підготовці високо кваліфікаційних кадрів для органів місцевої влади. 13 липня 2004 року розпорядженням Кабінету Міністрів України № 471-р за наказом Міністерства фінансів України від 3.08.2004 року № 487, він набув статусу академії. Кабінетом Міністрів України прийнято рішення про реорганізацію Буковинської

державної фінансової академії шляхом її перетворення в Буковинський державний фінансово-економічний університет (розпорядження від 26.10.2011р. №1043-р). На базі навчального закладу в 1999 році була створена кафедра Історії, політології і державного управління. Тоді її очолив кандидат історичних наук Анатолій Володимирович Скорупський. В різні періоди кафедру очолювали кандидат історичних наук Сайко Михайло Миколайович (2000-2003 рр.), кандидат історичних наук, доцент Горук Андрій Іванович (2007 р.), доктор історичних наук, професор Стрішенець Микола Михайлович (2008-2009 рр.), кандидат історичних наук, доцент Кармалюк Сергій Павлович (2003-2007, 2009рр.) Освітньо – професійна підготовка магістрів здійснюється за спеціальністю «Державна служба» за напрямками підготовки «Бюджет і фінанси» та «Територіальне управління і місцеве самоврядування». З 2009 по 2012 роки дипломи магістрів отримали 30 випускників.

Комунальний навчальний заклад «Чернівецький регіональний центр перепідготовки та підвищення кваліфікації працівників органів державної влади, органів місцевого самоврядування, державних підприємств, установ та організацій» (далі - Центр) є закладом післядипломної освіти, який надає послуги післядипломної освіти державним службовцям, посадовим особам місцевого самоврядування і працівникам підприємств, установ та організацій, здійснює науково-методичну, інформаційну і консультаційну допомогу органам державної влади та органам місцевого самоврядування.

Центр створено розпорядженням голови облдержадміністрації від 9 вересня 1996 р. № 536-р на виконання постанови Кабінету Міністрів України від 19 лютого 1996 року № 224 «Про центри підвищення кваліфікації державних службовців і керівників державних підприємств, установ й організацій». Засновником Центру є Чернівецька обласна державна адміністрація. З грудня 2005 року засновником стала і Чернівецька обласна рада відповідно до рішення XXIII сесії Чернівецької обласної ради IV скликання від 25 листопада 2005 року №192-23/05 «Про співзасновництво Чернівецькою обласною радою Чернівецького регіонального

центру перепідготовки та підвищення кваліфікації працівників органів державної влади, органів місцевого самоврядування, державних підприємств, установ та організацій».

Чернівецький регіональний центр перепідготовки та підвищення кваліфікації працівників органів державної влади, органів місцевого самоврядування, державних підприємств, установ та організацій є складовою загальнонаціональної системи підготовки, перепідготовки та підвищення кваліфікації державних службовців, посадових осіб органів місцевого самоврядування і працівників державних підприємств, установ та організацій.

Координацію та контроль за роботою Центру у межах своїх повноважень здійснює Національне агентство з питань державної служби України. Науково-методичну, інформаційну і консультаційну допомогу Центру надає Національна академія державного управління при Президентіві України.

Замовниками надання послуг у галузі післядипломної освіти є органи державної влади, органи місцевого самоврядування, державні підприємства, установи і організації.

Метою підвищення кваліфікації державних службовців, посадових осіб органів місцевого самоврядування є поглиблення конкретних соціально-гуманітарних, правових, економічних знань, формування умінь їх застосовувати в практичній діяльності; навичок адміністративно-управлінської роботи; орієнтація на глибокий аналіз та узагальнення передового досвіду європейських країн; спонукання до систематичного оновлення своїх знань, а також розвиток уміння самостійно вирішувати проблеми, приймати управлінські рішення на основі законів України та інших нормативно-правових актів.

Реалізація спільних програм.

1. В Чернівецькій області спільними зусиллями Чернівецької обласної державної адміністрації, Головного управління державної служби України в Чернівецькій області, Чернівецького центру перепідготовки та підвищення кваліфікації, кафедри політології та державно-

го управління Чернівецького національного університету ім. Ю. Федьковича проводилася робота щодо реалізації державних програм з питань кадрового забезпечення місцевих органів влади. Так, на базі Чернівецької області вперше в Україні був проведений конкурс «Кращий державний службовець» за результатами якого Головердержслужба України прийняла рішення про проведення такого конкурсу на всеукраїнському рівні. Тому в 2007 році з метою зростання професіоналізму, відкритості, інституційної спроможності державної служби, підвищення її авторитету шляхом узагальнення досвіду роботи кращих державних службовців прийнята Постанова Кабінету Міністрів України № 1152 «Про проведення щорічного Всеукраїнського конкурсу «Кращий державний службовець». Державні службовці області достойно представляли Чернівецьку область на Всеукраїнському конкурсі. Так в 2010 році перше місце в номінації «Кращий керівник» зайняв Перепічка Павло Валентинович – заступник начальника Контрольно-ревізійного управління в Чернівецькій області Головного Контрольно-ревізійного управління, а в номінації «Кращий спеціаліст» друге місце зайняла Купчанко Марина Василівна головний спеціаліст відділу видавництва, поліграфії та книгорозповсюдження управління інформації та зв'язків з громадськістю Чернівецької облдержадміністрації. В 2011 році друге місце в номінації «Кращий спеціаліст» зайняв Раєвський Денис Олексійович – головний спеціаліст відділу суспільно-політичного моніторингу та інформування Управління з питань внутрішньої політики та зв'язків з громадськістю Чернівецької облдержадміністрації.

2. 18 липня 2007 року прийнято Постанову кабінету Міністрів України № 933 про проведення Всеукраїнського конкурсу «Приязна адміністрація» та затверджено положення про конкурс. На підсумковому засіданні територіального Оргкомітету від 5 квітня 2011 року за результатами проведених експертною групою перевірок відомостей було прийнято рішення рекомендувати Організаційному комітету з проведення Всеукраїнського конкурсу «Приязна адміністрація» визнати переможця-

ми Конкурсу: у номінації «Територіальні органи центральних органів виконавчої влади» – Чернівецький обласний центр зайнятості та у номінації «Районні, районні у м. Києві та Севастополі державні адміністрації» – Сторожинецьку районну державну адміністрацію.

3. З метою підготовки та залучення молоді до державної служби та служби в органах місцевого самоврядування, а також створення умов для професійного зростання перспективних молодих державних службовців і посадових осіб місцевого самоврядування та на виконання Постанови Кабінету Міністрів від 10 вересня 2003 р. N 1444 «Про затвердження Програми підготовки та залучення молоді до державної служби та служби в органах місцевого самоврядування, створення умов для її професійного зростання» налагоджено співпрацю з молодіжними організаціями та вищими навчальними закладами області та упорядковано перелік спеціальностей базової освіти, які необхідні для заповнення вакантних місць і формування кадрового резерву місцевих органів влади. В 2004 році був проведений перший конкурс серед молоді, а тепер вони стали щорічними. Для проведення конкурсного відбору працівниками Центру були розроблені тестові завдання, які передбачали виявлення якості знань претендентів з основних нормативно-правових актів державного управління, місцевого самоврядування та тестові завдання для проведення незалежної оцінки ділових, моральних та психологічних якостей претендентів на навчання відповідно до професійно-кваліфікаційних характеристик державних службовців. В 2006 році Центром розроблена програма «Основи державного управління та місцевого самоврядування в Україні», за якою навчаються учні Чернівецького філософсько-правового ліцею.

4. Програма розвитку лідерства у Чернівецькій області 2013-2015 роки. Розвиток лідерства в державному управлінні є одним із викликів сьогодення як в цілому так і на регіональному рівні. Ідея розробки та впровадження Програми розвитку лідерства в Чернівецькій області виникла під час проведення тренінгу «Лідерство в державному управлінні» на базі Чернівецького регіонального центру перепід-

готовки та підвищення кваліфікації. Розробка та реалізація Програми розвитку лідерства в регіоні здійснюється за сприяння Чернівецької обласної державної адміністрації, Чернівецької обласної ради, Національного агентства України з питань державної служби, Центру адаптації державної служби до стандартів Європейського союзу та відповідно до напрямів реформування державної служби в Україні, положень Державної цільової програми розвитку державної служби в Україні, та стратегії розвитку Чернівецької області на період до 2015 року.

5. На виконання Указу Президента України від 05.04.2012 № 246 «Про Президентський кадровий резерв «Нова еліта нації» проводиться конкурс з добору кандидатів до Президентського кадрового резерву «Нова еліта нації». Президентський кадровий резерв «Нова еліта нації» формується з метою добору та підготовки до роботи у сферах державного управління, що мають пріоритетне значення для досягнення цілей соціально-економічного розвитку, найбільш обдарованих громадян України. Добір кандидатів до Президентського кадрового резерву та внесення Президентові України відповідних пропозицій здійснюється Комісією з питань Президентського кадрового резерву «Нова еліта нації» на підставі рекомендацій Національного агентства України з питань державної служби. Оцінювання учасників конкурсу здійснюється інтерв'ю-центрами, функції яких виконують підрозділи регіональних інститутів державного управління при Президентові України та центри перепідготовки та підвищення кваліфікації працівників органів державної влади, органів місцевого самоврядування, державних підприємств, установ та організацій.

На базі Чернівецького центру перепідготовки та підвищення кваліфікації конкурс Президентський кадровий резерв «Нова еліта нації» був проведений у 2012 та 2013 роках. За результатами конкурсу у 2012 році від Чернівецької області до Президентського кадрового резерву «Нова еліта нації» був зарахований Павел Дмитро Дмитрович – директор Департаменту інфраструктури містобудування, архітектури та житлово-комунального господарства обласної державної адміністрації. В 2013

році за результатами конкурсу рекомендовані до Президентського кадрового резерву Цирдя Віра Василівна – завідувач сектору з питань внутрішньої політики та доступу до публічної інформації апарату Герцаївської районної державної адміністрації у Чернівецькій області та Боднарук Ігор Сергійович – керуючий групою відділень Управління розвитку бізнесу відділення ПАТ КБ «Надра».

З метою інформування державних службовців, посадових осіб місцевого самоврядування, керівників державних підприємств, установ і організацій, навчальних закладів з питань державної служби і кадрової політики спільними зусиллями Чернівецького центру перепідготовки та підвищення кваліфікації працівників органів державної влади, органів місцевого самоврядування, державних підприємств, установ та організацій, кафедри політології та державного управління ЧНУ ім. Ю.Федьковича, Управління державної служби Голодержслужби України у Чернівецькій області систематично проводяться регіональні та міжнародні конференції, семінари, «круглі столи» з питань розвитку лідерства на регіональному рівні, практики роботи з виконання Указу Президента України «Про Президентський кадровий резерв «Нова еліта нації», обговорення в регіоні Стратегії Державної кадрової політики на 2012-2020 роки, основних положень і нововведень Закону України «Про державну службу», надання адміністративних послуг в контексті «Партнерство Відкритий Уряд», етичних норм поведінки державних службовців у контексті нового законодавства про державну службу, обговорення основних положень антикорупційного законодавства, проведення адміністративної реформи та концептуальних засад реформування органів місцевого самоврядування, транскордонного співробітництва та європейської інтеграції, міжрегіональні та міжнародні відео конференції.

Підсумовуючи викладене, необхідно зазначити, що сформована в Чернівецькій області система державної служби повною мірою задовольняє потреби суспільства щодо якісного надання державних послуг.

Василь ТИМОФІЄВ,

кандидат наук з державного управління, начальник навчально-методичного відділу державного навчального закладу «Центр перепідготовки та підвищення кваліфікації працівників органів державної влади, органів місцевого самоврядування, державних підприємств, установ та організацій Кіровоградської обласної державної адміністрації»

Удосконалення професійної діяльності персоналу сфери державного управління

Процес удосконалення сфери державного управління відбувається на тлі реформування суспільних відносин в Україні загалом. В державі назріли зміни, які повинні стосуватися якісних показників розвитку, орієнтованих на відчутний результат – як з боку окремого громадянина, так і за оцінкою всієї української спільноти.

За подібних умов необхідним є запровадження нових підходів до здійснення управлінської діяльності в роботі персоналу органів державної влади та місцевого самоврядування. Прикладом дієвого підходу до побудови й реалізації ефективної системи управління й управлінської діяльності може слугувати технологія, що вдало використовуються та зарекомендували себе у приватному секторі. Зрозуміло, що подібні технології повинні бути адекватно адаптовані до сфери державного управління.

Одним з найпоширеніших інструментів ефективного управління підприємством, установою чи організацією стала розроблена американськими консультантами з питань менеджменту Р. Капланом та Д. Нортонем (на початку 90-х років минулого століття) Збалансована Система Показників (Balanced Scorecards, BSC) [1]. Згідно даного підходу, оцінці й контролю підлягають усі результати діяльності через набір взаємопов'язаних показників за чотирма

перспективами: фінанси, взаємини з клієнтами, внутрішні бізнес-процеси, навчання та розвиток персоналу. Головна новизна системи BSC полягає у принциповій відмові від фінансових вимірників для всіх аспектів діяльності підприємства, установи чи організації, окрім безпосередньо фінансового. Збалансовану систему показників можна визначити як ретельно підібраний набір інструментів, які піддаються кількісному виміру та ґрунтуються на стратегії організації [1, с. 15]. Система включає в себе набір індикаторів, що не лише дають змогу оцінити результати минулих рішень, але й дають орієнтацію щодо ситуації у майбутньому. Індикатори щодо майбутньої перспективи можуть відобразити ключові покращення у всій організації, минулі індикатори дозволяють відповісти на питання – чи привели ці покращення до підвищення фінансових результатів.

Цінність BSC, як зазначається в окремих дослідженнях [2], полягає в тому, що (1) для керівників та власників вона є постійним джерелом інформації про ситуацію на підприємстві; (2) акцент на стратегії та зв'язок BSC з усіма основними видами діяльності (поточної та перспективної) дає змогу зосереджувати увагу на головному.

Сучасним інструментом управління є також універсальна система показників діяльнос-

ті (Total Performance Scorecards, TPS), яка розроблялася Х. К. Рамперсадом [3 – 4], як система показників, що інтегрує та розробляє такі підходи, як збалансована система показників (BSC), всеохоплююче управління якістю (Total Quality Management, TQM), управління результативністю (Performance Management), управління компетенціями (Competence Management).

Важливим щодо удосконалення діяльності є розробка такого інструменту, як ключові показники ефективності (Key Performance Indicators, KPI). З точки зору даного підходу [5] увага зосереджується на контролі ділової активності співробітників, підрозділів та організації в цілому. KPI – це інструмент вимірювання поставлених цілей. Якщо запропонований показник не пов'язаний з метою, тобто не утворюється виходячи з її змісту, тоді недоцільно використовувати даний KPI. Технології постановки, перегляду та контролю цілей і завдань лягли в основу концепції, яка стала основою сучасного управління та має назву «управління за цілями» – метод управлінської діяльності, що включає, з одного боку – передбачення можливих результатів діяльності, а з іншого – планування шляхів їх досягнення.

Специфікою окреслених підходів (як збалансованої, так і універсальної систем показників) є розгляд наявних в системі показників складових як інструменту управління організацією на основі безперервного вдосконалення, розвитку та навчання. Основним призначенням зазначених систем необхідно вважати встановлення взаємозв'язку між цілями підприємства та особистими цілями кожного працівника. Саме на основі цього досягається динамічне зростання результативності й ефективності як організації, так і її співробітників.

Зазначені підходи окреслюють загальноорганізаційний рівень удосконалення. Суттєвим потенціалом щодо покращання рівня ефективності й результативності організації (підприємства, установи) має рівень управління персоналом.

Завдання оцінки ефективності управління персоналом організації полягає у визначенні [6]:

1) економічної ефективності (характери-

зує досягнення цілей діяльності підприємства за рахунок кращого використання трудового потенціалу). Критерії оцінки економічної ефективності управління персоналом організації (підприємства, установи) повинні відображати результативність живої праці або трудової діяльності працівників.

2) соціальної ефективності (виражає виконання очікувань і задоволення потреб та інтересів працівників організації). Соціальна ефективність управління персоналом в значній мірі визначається організацією і мотивацією праці, станом соціально-психологічного клімату в трудовому колективі, тобто більше залежить від форм і методів роботи з кожним працівником.

3) організаційної ефективності (оцінює цілісність і організаційну оформленість підприємства, установи, організації). Даний підхід заснований на тому, що працівники організації (підприємства, установи) виступають сукупним суспільним працівником, що безпосередньо впливає на хід його діяльності. Тому кінцеві результати такої діяльності і повинні виступати критеріями оцінки організаційної ефективності управління персоналом.

Необхідно зауважити, що збалансована система показників для організацій та установ сфери державного управління, безсумнівно, має свою специфіку. Подібні організації не розглядають досягнення фінансових цілей як основну причину свого існування, а намагаються надавати свої послуги з точки зору виконання функцій держави по реалізації завдань соціальної справедливості. Тому основним предметом оцінки є не фінансові цілі, а місія. За нею слідують цілі з обслуговування клієнтів, а потім внутрішні процеси, фінанси, навчання і розвиток персоналу (деякі організації на останнє місце в структурі ставлять фінанси).

Крім того, однією з найбільших утруднень при побудові комплексних систем показників результативності є наступне. Орієнтація на кінцеві результати, які виражаються в соціальному і економічному ефекті, призводить до складності визначення кінцевого вкладу окремо взятого державного службовця в досягнутий результат, а для об'єктивної оцінки його діяль-

ності необхідно сформулювати якомога чіткіші показники. Також слід зазначити, що показники результативності залежать і від зовнішніх ефектів, на які державної службовець не може здійснити відповідного впливу. На практиці дуже важко оцінити кінцеві результати діяльності державних службовців в чистому вигляді, без урахування впливу зовнішніх факторів. Таким чином, необхідно сформулювати і вибрати такі показники результативності, які максимально відображали б «ступінь причетності і внеску» конкретного державного службовця відповідно до певного фактору [7].

Іншою проблемою є вибір оптимальної кількості критеріїв оцінки результативності діяльності державних службовців. Якщо їх буде значна кількість, то складність оцінки та витрати на моніторинг подібної кількості показників можуть перевищити позитивний ефект від практичного застосування показників результативності. При недостатності показників може проявитися «ефект викривленої поведінки» з боку державних службовців, коли вони переносять всю увагу на види діяльності, які в кінцевому підсумку будуть виміряні показниками і «забувають» про решту посадових обов'язках.

Таким чином, показники результативності для державних службовців повинні відповідати таким основним критеріям [8]:

- бути чітко пов'язані з цілями і завданнями органів державної влади;
- відображати ступінь внеску кожного державного службовця у досягнення цілей і завдань;
- повністю відображати виконання основних посадових обов'язків державного службовця;
- бути сформульовані таким чином, щоб максимально відтворювати безпосередній вплив державного службовця на динаміку показників результативності.

Аналіз практики розробки показників та критеріїв результативності діяльності в органах державної влади та місцевого самоврядування, показує, що при розробці окреслених показників і критеріїв найчастіше допускаються досить типові помилки [9, с. 91]. Тому доцільно поряд з перерахованими вище вимогами виділити додаткові вимоги, що дозволяють уникнути помилок, які зустрічаються найчастіше і є до-

статньо суттєвими:

1) Формулювання показників повинна передбачати можливість диференційованої оцінки діяльності. Якщо формулювання показника не дозволяє виставити оцінку, значить його не можна виміряти (отже, це не показник результативності).

2) Показники результативності повинні включати в себе всі чотири або хоча б один з наступних елементів: кількість, якість, терміни і вартість. Тобто, будь-яка робота може вимірюватися за допомогою цих чотирьох узагальнених показників. Зусилля співробітника або його особисті характеристики не є показниками результативності.

3) Необхідно прагнути того, щоб показники результативності не носили характеру посилення (наприклад, «ступінь виконання планів роботи»). Це необхідно для того, щоб з формулювання самого показника було зрозуміло, які результати очікуються від посадової особи, що дозволить зробити систему оцінки результативності більш прозорою і знизить її суб'єктивізм.

Тож можливості удосконалення професійної діяльності персоналу сфери державного управління через опанування, запровадження та реалізацію збалансованої системи показників дозволяють позитивно впливати як на саму систему управління у державному секторі, так і на покращення якості персоналу з точки зору зростання професіоналізму, ефективності та результативності при виконанні функцій держави.

Список використаних джерел:

1. Каплан Р. С. Организация, ориентированная на стратегию. Как в новой бизнес среде преуспевают организации, применяющие сбалансированную систему показателей / Р.С.Каплан, Д.П.Нортон; пер. с англ. – М.: ЗАО «Олимп-Бизнес», 2004. – 416 с.
2. Нивен Пол Р. Сбалансированная система показателей для государственных и неприбыльных организаций / Нивен Пол Р.; пер с англ.; под ред. О.Б.Максимовой. – Днепропетровск: Баланс Бизнес Букс, 2005. – 336 с.
3. Рамперсад Х. К. Универсальная система показателей деятельности: Как достигать результатов, сохраняя целостность / К.Х. Рамперсад; пер. с англ. – М.: Альпина Бизнес Букс, 2004. – 352 с.
4. Рамперсад Х. К. Универсальная система показателей для оценки личной и корпоративной эффективности. Сорок вопросов для размышления с примерами разных вариантов действий / Хьюберт К. Рамперсад, Кари Туоминен. – М.: Альпина Бизнес Букс, 2006 – 148 с.
5. Пармендер Д. Ключевые показатели эффективности. Разработка, внедрение и применение решающих показателей / Пармендер Д.; пер. с англ. А. Платова. – М.: ЗАО «Олимп-Бизнес», 2008. – 288 с.
6. Балабанова Л. В., Сардак О. В. Управління персоналом. Підручник. – К.: Центр учбової літератури, 2011. – 468 с.
7. Клищ Н. Н. Показатели эффективности и результативности профессиональной служебной деятельности государственных гражданских служащих / Модернизация экономики и государство, отв. ред. Е.Г. Ясин, Кн.1. – М.: Изд. Дом ГУ-ВШЭ, 2007. – 525 с.
8. Клищ Н. Н. Повышение результативности деятельности государственных служащих / Автореферат диссертации на соиск. ученой степени канд. экон. наук. – М., 2006. – 29 с.
9. Методика разработки показателей результативности деятельности государственных гражданских и муниципальных служащих [Текст] / И. Б. Шебураков, О. А. Васильев; Департамент гос. службы и местного самоуправления Вологодской обл., Вологодский фил. Российской акад. нар. хоз-ва и гос. службы при Президенте Российской Федерации. – Вологда: Изд. Дом Вологжанин, 2012. – 108 с.: ил., табл.; 20 см.

Підсумки роботи Чернівецького регіонального центру перепідготовки та підвищення кваліфікації держслужбовців за III квартал 2013 року

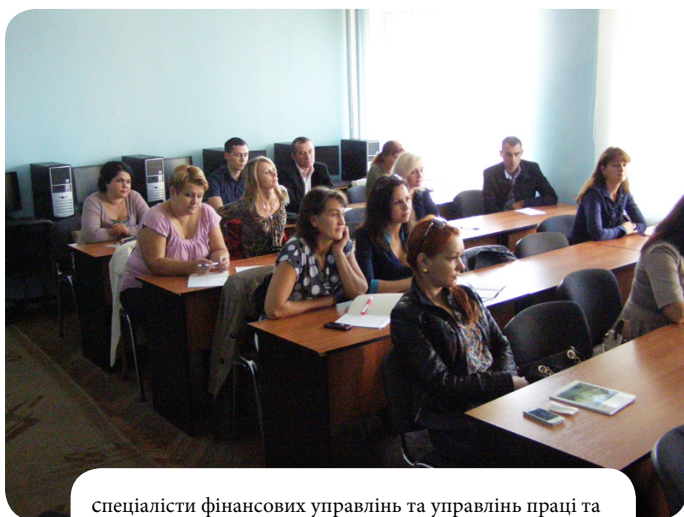
Відповідно до погодженого Нацдержслужбою України, Чернівецькою облдержадміністрацією та Чернівецькою обласною радою Плану-графіку підвищення кваліфікації на 2013 рік в Центрі за III квартал 2013 року за всіма видами навчання пройшли підвищення кваліфікації **526 осіб**. З них **153** державних службовців місцевих державних адміністрацій, **102** посадові особи органів місцевого самоврядування, **207** державних службовців територіальних управлінь центральних органів влади та **64** депутати місцевих органів влади.

головні спеціалісти структурних підрозділів пенсійного забезпечення

Підвищення кваліфікації за професійними програмами спрямовується на вдосконалення правової, фінансово-економічної, соціально-гуманітарної, управлінської та іншої підготовки державних службовців, посадових осіб, депутатів, працівників підприємств, установ та організацій.

У I кварталі 2013 року за Професійними програмами підвищили кваліфікацію **20** державних службовців облдержадміністрації і райдержадміністрацій, **6** посадових осіб місцевого самоврядування та **13** державних службовців

спеціалісти фінансових управлінь та управлінь праці та соцзахисту населення райдержадміністрацій

територіальних управлінь центральних органів влади.

За програмами короткотермінових семінарів провчилося **449** особи, з них **133** державних службовців, **96** посадових осіб органів місцевого самоврядування, **194** державних службовців територіальних управлінь центральних органів влади та **64** депутати місцевих органів влади.

спеціалісти облдержадміністрації і райдержадміністрацій, які працюють на посаді до 1 року